

SV

Sv

Sv

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 23.9.2009
KOM(2009) 502

2009/0143 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av en europeisk försäkrings- och tjänstepensionsmyndighet

{KOM(2009) 499 slutlig}

{KOM(2009) 500 slutlig}

{KOM(2009) 501 slutlig}

{KOM(2009) 503 slutlig}

{SEK(2009) 1233}

{SEK(2009) 1234}

{SEK(2009) 1235}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Under finanskrisen framträdde betydande brister i den finansiella tillsynen, både i fråga om enskilda fall som när det gäller det finansiella systemet som helhet. Ordförande Barroso gav därför en grupp experter på hög nivå med Jacques de Larosière som ordförande i uppdrag att lämna förslag till hur tillsynsordningarna i Europa skulle kunna förstärkas med ett effektivare och mer integrerat och hållbart europeiskt tillsynssystem som resultat. Gruppen lade fram sin rapport den 25 februari 2009. Med stöd av gruppens rekommendationer presenterade kommissionen förslag till en ny struktur för den finansiella tillsynen i EU i sitt meddelande till Europeiska rådets vårmöte i mars 2009. Kommissionen redovisade sina idéer mer ingående i sitt meddelande från maj 2009. Där föreslogs följande:

- Inrättande av ett *EU-system för finansiell tillsyn (ESFS)*, bestående av ett nätverk av nationella finansiella tillsynsmyndigheter som ska arbeta tillsammans med nya tillsynsmyndigheter på EU-nivå (nedan kallade *europeiska tillsynsmyndigheter*) som kommer att bildas genom omvandling av de befintliga europeiska tillsynskommittéerna¹ till en europeisk bankmyndighet (EBA), en europeisk försäkrings- och tjänstepensionsmyndighet (EIOPA) och en europeisk värdepappers- och marknadsmyndighet. På så sätt kan man kombinera fördelarna med ett övergripande EU-ramverk för den finansiella tillsynen med tillgången till den särskilda sakkunskap som finns hos de nationella mikroprudentiella tillsynsorgan som befinner sig närmast de institut som är verksamma inom deras respektive territorier.
- Inrättande av ett europeiskt systemriskråd (ESRB) för övervakning och bedömning av möjliga hot mot den finansiella stabiliteten som kan uppstå på grund av den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen inom det finansiella systemet som helhet. ESRB avses därvid ge tidig varning om systemomfattande risker som kan vara under uppbyggnad och i tillämpliga fall rekommendera åtgärder för att hantera dessa².

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

Två öppna samråd har genomförts under arbetet med dessa förslag. Först organiserade kommissionen, efter Larosièregruppens rapport och offentliggörandet av kommissionens meddelande av den 4 mars 2009, ett samråd från den 10 mars till den 10 april för att inhämta material till sitt meddelande om den finansiella tillsynen i Europa, som offentliggjordes den 27 maj 2009. En sammanfattning av de offentliga inlägg som togs emot återfinns på kommissionens webbplats:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/fin_supervision/summary_en.pdf

¹ Dvs. Europeiska bankkommittén (CEBS), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén (CEIOPS) och Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR).

² Det bör påpekas att denna motivering är inriktad på förslagen att inrätta ESFS genom att omvandla de befintliga europeiska tillsynskommittéerna till europeiska tillsynsmyndigheter. Förslaget att inrätta ESRB diskuteras i ett annat memorandum.

Därefter organiserade kommissionen ytterligare ett samråd från den 27 maj till den 15 juli 2009, till vilket alla berörda parter ombads kommentera de mer ingående presenterade reformförslagen i majmeddelandet om den finansiella tillsynen i Europa. De inkomna svaren stödde till större delen de föreslagna reformerna och innehöll synpunkter på den närmare utformningen av ESRB- och ESFS-förslagen. En sammanfattning av de inlägg som kom in under det offentliga samrådet finns på:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/fin_supervision_may/replies_summary_en.pdf

3. KONSEKVENSANALYS

Kommissionens meddelande i maj om den finansiella tillsynen i Europa åtföljdes av en konsekvensanalys som behandlade de huvudsakliga politiska alternativen för införandet av ESFS och ESRB. En andra, mer ingående, konsekvensanalys åtföljer detta förslag. Den kommer att finnas tillgänglig på kommissionens webbplats.

4. RÄTTSLIGA ASPEKTER

EG-domstolen har fastslagit³ att artikel 95 i fördraget om beslut om åtgärder för tillnärmning av bestämmelser i lagar och andra författningar som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera utgör lämplig rättslig grund för att inrätta ett "gemenskapsorgan, vars syfte är att bidra till genomförandet av en harmoniseringsprocess" när de uppgifter som tilldelas ett sådant organ har ett nära samband med de områden som rättsakterna om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar avser.

Den finansiella och ekonomiska krisen har skapat påtagliga allvarliga risker för stabiliteten på den inre marknaden. Att ett stabilt och tillförlitligt finansiellt system återställs och upprätthålls är en absolut första förutsättning för bevarat förtroende och säkerställd samstämmighet i verksamheten på den inre marknaden, och därmed också för att bevara och förbättra förutsättningarna för en helt integrerad och fullständigt fungerande inre marknad för finansiella tjänster. Djupare, mer integrerade finansiella marknader ger dessutom större möjligheter till diversifiering av finansiering och risker och bidrar därför till att öka kapaciteten för att absorbera ekonomiska chocker. Finansiell integration och stabilitet är därför inbördes förstärkande faktorer. Inrättandet av ESFS kommer att åtföljas av utarbetandet av en enda regelbok som ska säkerställa en enhetlig tillämpning av reglerna inom EU och därmed bidra till den inre marknadens funktion. De europeiska myndigheterna kommer att ha i uppgift att bistå de nationella myndigheterna med att uppnå en konsekvent tolkning och tillämpning av gemenskapsbestämmelserna.

Eftersom de uppgifter som ska tilldelas myndigheterna är nära kopplade till de åtgärder som införts som reaktion på den finansiella krisen och de som aviseras i kommissionens meddelanden av den 4 mars och den 27 maj 2009 kan de i enlighet med domstolens praxis inrättas med stöd av artikel 95 i fördraget.

De svagheter som kom i dagen under krisen kan åtgärdas på EU-nivå som skapar ett system som ligger i linje med målet att skapa en stabil inre marknad för finansiella tjänster inom EU

³ Se dom C-217/04, punkt 44.

och binda samman de nationella tillsynsmyndigheterna i ett starkt EU-nät. Tyngdpunkten i den dagliga tillsynen kommer dock fortfarande att ligga på medlemsstatsnivå, och de nationella tillsynsorganen kommer att ha kvar ansvaret för tillsynen över enskilda juridiska personer. Därigenom går bestämmelserna i direktivet går inte utöver vad som oundgängligen krävs för att uppnå de eftersträlvade målen. Förslagen är förenliga med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 5 i fördraget.

5. BUDGETKONSEKVENSER

För att omvandla de befintliga europeiska tillsynskommittéerna till fullt fungerande europeiska myndigheter krävs ökade resurser i fråga om såväl personal som budget. En översikt över förslagets budgetkonsekvenser ges i konsekvensanalysen och i den bifogade finansieringsöversikten.

6. NÄRMARE REDOGÖRELSE FÖR FÖRSLAGET

För att ta hänsyn till de särskilda förhållandena inom varje enskild sektor krävs tre separata förordningar för bankrörelse, försäkring och tjänstepensioner respektive värdepapper. I sina huvuddrag överensstämmer dock förslagen inbördes. I denna motivering diskuteras därför först det gemensamma innehållet, varefter skillnaderna mellan de tre förordningarna beskrivs kortfattat.

6.1 Inrättandet av EU-myndigheterna och deras rättsliga status

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska ha som syfte att bidra till att i) få den inre marknaden att fungera bättre, bland annat genom att reglering och tillsyn når en hög, verkningsfull och enhetlig nivå, ii) skydda insättare, investerare, försäkringstagare och andra rättighetshavare, iii) säkerställa de finansiella marknadernas integritet, effektivitet och korrekta funktion, iv) värna stabiliteten i det finansiella systemet och v) stärka den internationella samordningen mellan tillsynsorganen. Därvid ska varje europeisk tillsynsmyndighet bidra till att säkerställa en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av gemenskapslagstiftningen på sina respektive områden.

De europeiska tillsynsmyndigheterna kommer att vara gemenskapsorgan med status som juridisk person och avses inta en central position i det föreslagna ESFS-systemet, som ska fungera som ett nätverk av tillsynsorgan med företrädare för medlemsstaternas nationella myndigheter, kommissionen och en gemensam kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna som ska behandla sektorövergripande frågor. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska i största möjliga utsträckning vara oberoende för att kunna utföra sina uppgifter objektivt, men kommissionen måste medverka när så krävs av institutionella skäl eller med hänsyn till fördragsenliga skyldigheter.

Det viktigaste beslutsfattande organet inom varje sådan myndighet ska vara dess tillsynsstyrelse, bestående av cheferna för de nationella tillsynsorganen inom respektive sektor samt myndighetens ordförande. Ordföranden ska leda sammanträdena i tillsynsstyrelsen och förvaltningsstyrelsen och fungera som chef och företrädare för myndigheten. Den dagliga förvaltningen av varje myndighet ska ledas av en verkställande direktör. Vad gäller placeringssorterna för de nya myndigheterna föreslås det att de nuvarande etableringssorterna för de befintliga europeiska tillsynskommittéerna behålls, eftersom detta gör det möjligt att

snabbt och effektivt övergå till den nya ordningen. I avsnitt 6.3 behandlas de nya myndigheternas interna organisation mer ingående.

6.2 De europeiska tillsynsmyndigheternas uppgifter och befogenheter

De nya myndigheterna kommer att ta över samtliga uppgifter som nu åligger de befintliga europeiska tillsynskommittéerna, men de kommer därutöver att få väsentligt ökat ansvar, fastställda rättsliga befogenheter och utökad behörighet så som angavs i kommissionens meddelande av den 27 maj 2009 och godkändes av Europeiska rådet den 18–19 juni 2009.

6.2.1 Utveckling av tekniska standarder

Europeiska rådet stödde kommissionens förslag att en enda regelbok för EU skulle utarbetas och tillämpas på alla finansiella institut på den inre marknaden. Därför måste skillnader i införlivandet av gemenskapslagstiftningen i de olika medlemsstaterna bestående i undantag, avvikelser, tillägg eller oklarheter påvisas och undanröjas så att en enda harmoniserad kärna av standarder kan definieras och tillämpas. För att bidra till det arbetet kommer myndigheterna att utarbeta utkast till tekniska standarder på de områden som anges i den tillämpliga sektorsspecifika lagstiftningen. Sådana standarder kan effektivt bidra till att stärka nivå 3 i Lamfalussystrukturen, vars uppgifter för närvarande är begränsade till antagande av icke-bindande riktlinjer. Myndigheten kan utarbeta sådana utkast till standarder beträffande frågor av ytterst teknisk natur på områden där det krävs enhetliga villkor för tillämpningen av gemenskapslagstiftningen. Utkasten avser inte områden som är föremål för politiska beslut, och deras innehåll regleras strikt genom gemenskapsrättsakter som antas på nivå 1 (nödvändiga ändringar av gemenskapslagstiftningen på området diskuteras ingående i det bifogade arbetsdokumentet från kommissionen). Eftersom standarderna ska utarbetas av de europeiska tillsynsmyndigheterna kan de nationella tillsynsorganens specifika expertkunnande utnyttjas fullt ut.

Utkasten till tekniska standarder ska antas av myndigheterna med stöd kvalificerad majoritet i tillsynsstyrelserna enligt artikel 205 i fördraget. Gemenskapens rättsordning kräver att kommissionen därefter godkänner dessa utkast till standarder genom att utfärda förordningar eller beslut som ger dem direkt rättslig effekt. I extrema undantagsfall, och då endast av skäl som rör gemenskapens intressen, får kommissionen besluta att av skäl som den ska redovisa för myndigheten låta godkännandet gälla antingen endast en del av standarderna eller standarderna efter gjorda ändringar eller över huvud taget inte godkänna standarderna. Kommissionens förslag ska inte påverka diskussionerna om kommande förfaranden i samband med övergång till ett nytt fördrag.

För samråd med intressenter ska det för varje myndighet inrättas en intressentgrupp bestående av företrädare för branschen, de anställda inom den finansiella sektorn och användare av finansiella tjänster. Dessa grupper relativa andelar ska vara skäliga och ingen grupp ska ges dominerande ställning. På områden som inte omfattas av tekniska standarder ska myndigheterna, liksom de befintliga europeiska tillsynskommittéerna, ha möjlighet att utfärda icke-bindande riktlinjer och rekommendationer till tillsynsmyndigheter, finansiella institut och marknadsaktörer. Om en myndighet i ett specifikt fall väljer att inte handla i enlighet med dessa riktlinjer och rekommendationer ska lämna en förklaring av sitt beslut till den europeiska tillsynsmyndigheten.

6.2.2 Befogenheter för säkerställande av en konsekvent tillämpning av gemenskapsbestämmelserna

Även om en enda uppsättning harmoniserade bestämmelser upprättats kan tillämpningen av dessa tillfälligtvis leda till åsiktsskillnader beträffande tillämpningen av gemenskapslagstiftningen. Utan att det påverkar kommissionens inledande av överträdelseförfaranden mot medlemsstater bör därför de europeiska tillsynsmyndigheterna ha allmänna befogenheter i syfte att bidra till att säkerställa en konsekvent tillämpning av gemenskapslagstiftningen. I detta syfte bör en mekanism inrättas för att behandla nationella tillsynsmyndigheters åtgärder i de fall dessa anses avvika från gällande gemenskapslagstiftning (däribland de tekniska standarder som diskuteras i punkt 6.2.1). Det rör sig om en trestegsmekanism.

För det första ska de europeiska tillsynsmyndigheterna – på eget initiativ eller på begäran av en eller flera nationella myndigheter eller kommissionen – utreda dessa fall och, om så krävs, anta en rekommendation till åtgärder som riktas till tillsynsmyndigheten. Med hänsyn till den allmänna skyldigheten att följa gemenskapslagstiftningen ska tillsynsmyndigheten uppmanas att rätta sig efter rekommendationen inom en månad.

Som andra steg får kommissionen, om rekommendationen inte har efterföljts, efter underrättelse från den europeiska tillsynsmyndigheten eller på eget initiativ, fatta beslut om krav på den nationella tillsynsmyndigheten att antingen vidta en viss åtgärd eller avstå från att verkställa en åtgärd. Tillsynsmyndigheten i fråga ska inom tio arbetsdagar från mottagandet av beslutet underrätta kommissionen och den europeiska tillsynsmyndigheten om de åtgärder den har vidtagit eller avser att vidta för att genomföra beslutet.

För det tredje får en europeisk tillsynsmyndighet, om en tillsynsmyndighet i extremt undantagsfall inte rättat sig efter beslutet, i sista instans anta ett beslut riktat till finansiella beslut i fråga om gemenskapslagstiftning som är direkt tillämplig på dem (dvs. förordningar). Detta ska inte påverka kommissionens befogenheter att genomdriva egna beslut.

6.2.3 Åtgärder i brådskande fall

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska fungera aktivt som samordnare mellan de nationella tillsynsmyndigheterna, särskilt om marknaderna utvecklas negativt så att det kan äventyra det finansiella systemets korrekta funktion och integritet inom EU. I krissituationer kan det ibland inte vara tillräckligt med samordningsåtgärder. Det är särskilt fallet när de nationella tillsynsorganen inte ensamma förfogar över de resurser som krävs för att reagera snabbt på en framväxande gränsöverskridande kris. De nya myndigheterna bör därför under sådana exceptionella omständigheter ha befogenhet att kräva att de nationella tillsynsmyndigheterna gemensamt vidtar specifika åtgärder. Avgörandet av om en gränsöverskridande krissituation föreligger är i viss mån en bedömningsfråga och bör därför överlåtas åt Europeiska kommissionen. Detta ska gälla med förbehåll för skyddsklausulen (se 6.2.11). Samtidigt bör arbetet påskyndas med att utveckla ett övergripande gränsöverskridande ramverk för att effektivisera EU:s system för hantering och lösning av finansiella kriser, däribland genom garantiordningar och arbetsdelning.

6.2.4 Lösande av tvister mellan nationella tillsynsmyndigheter

En mekanism föreslås för att säkerställa att de ansvariga nationella tillsynsmyndigheterna vederbörligen beaktar övriga medlemsstaters intressen, även inom tillsynskollegierna. Om en

tillsynsmyndighet, i fall då det enligt den tillämpliga lagstiftningen krävs samarbete, inte kan ge sitt samtycke till en annan myndighets förfarande i samband med en åtgärd, till åtgärdens innehåll eller till att ingen åtgärd vidtas, får den europeiska myndigheten på begäran av den berörda tillsynsmyndigheten bistå myndigheterna med att nå fram till en gemensam lösning eller avgöra tvisten. Följande tre steg kan ingå i mekanismen⁴:

För det första: om en eller flera nationella tillsynsmyndigheter begär att den europeiska myndigheten ska bistå vid lösningen av sådana tvister, får denna först fastställa en period under vilken myndigheterna själva ska söka nå en överenskommelse genom förhandlingar, varvid den europeiska tillsynsmyndigheten i tillämplig utsträckning fungerar som medlare.

Som ett andra steg får den europeiska tillsynsmyndigheten, om parterna inte har lyckats nå någon överenskommelse under förhandlingsperioden, avgöra frågan genom ett beslut⁵. Detta skulle dock uppenbarligen endast ske i undantagsfall, eftersom de nationella myndigheterna i fråga i de flesta fall bör kunna nå en överenskommelse under det föregående förhandlingsförfarandet.

För det tredje får myndigheten, om en tillsynsmyndighet inte följer det meddelade beslutet, också besluta att anta beslut, riktade till finansiella institut, för att klargöra deras skyldigheter enligt gemenskapslagstiftning som är direkt tillämplig på finansiella institut.

Det ska framhållas att tvistlösningsmekanismen endast är avsedd för materiella frågor, t.ex. fall där en tillsynsmyndighets handlande, eller brist på handlande, ger allvarliga negativa effekter på en annan tillsynsmyndighets möjligheter att tillvarata intressena för insättare, försäkringstagare, investerare eller mottagare av finansiella tjänster i en eller flera andra medlemsstater eller att säkerställa finansiell stabilitet i dessa medlemsstater. Myndigheten förbehåller sig rätten att inte inleda något förlikningsförfarande eller fatta något beslut om dessa krav inte är uppfyllda. Detta ska gälla med förbehåll för skyddsklausulen (se 6.2.11).

6.2.5 *Tillsynskollegier*

Tillsynskollegier är av central betydelse för EU:s tillsynssystem och har en viktig uppgift för att säkerställa ett stadigvarande informationsflöde mellan hem- och värdstatsmyndigheter. De europeiska tillsynsmyndigheterna kommer att bidra till ökad ändamålsenlighet och konsekvens i tillsynskollegiernas arbete och till övervakningen av enhetligheten i genomförandet av gemenskapslagstiftningen tillsynskollegierna emellan. Med hänsyn till detta bör de få delta som observatörer i tillsynskollegier och få tillgång till all relevant information som sprids till medlemmarna i kollegierna.

6.2.6 *Gemensam tillsynskultur, delegering av uppgifter och ansvar och inbördes utvärdering*

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska verka aktivt för att bygga upp en gemensam europeisk tillsynskultur och säkerställa överensstämmelse mellan förfaranden och tillsynspraxis inom hela gemenskapen. I kombination med mekanismen för lösande av tvister mellan nationella tillsynsmyndigheter bör en gemensam tillsynskultur bidra till att skapa förtroende och samarbetsanda samt ökade möjligheter för tillsynsorganen att i viss utsträckning delegera uppgifter och ansvar inbördes. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska

⁴ Ytterligare information om tvistlösningsmekanismen finns i det bifogade arbetsdokumentet.

⁵ Behörigheten till tvistlösning påverkar inte artikel 9, som avser fall då en behörig nationell tillsynsmyndighet inte följer gemenskapslagstiftningen.

underlätta detta genom att identifiera uppgifter och ansvar som kan delegeras eller utövas gemensamt samt främja utvecklande av bästa praxis. De ska i detta sammanhang verka för och underlätta bildandet av gemensamma tillsynsgrupper. De ska dessutom vid återkommande tillfällen genomföra en gemensam analys och utvärdering av de nationella tillsynsmyndigheternas funktion.

6.2.7 Bedömning av marknadsutvecklingen

En av de nya uppgifterna för de befintliga europeiska tillsynskommittéerna enligt de reviderade kommissionsbeslut som antogs den 23 januari 2009 är att övervaka, bedöma och rapportera trender, potentiella risker och sårbarheter inom bank-, försäkrings- och värdepapperssektorerna. Även om det föreslagna Europeiska systemriskrådet (ESRB) kommer att ansvara för makroprudentiell analys av den finansiella sektorn inom EU, bör EU-myndigheterna fortsätta det arbete som nu utförs av de befintliga europeiska tillsynskommittéerna på detta område, eftersom i) deras analyser har en ”bottom-up”-inriktning: eftersom de utgår från mikroprudentiella analyser, inte en ”top-down”-metod som då det underliggande materialet är makroprudentiellt, och ii) deras analyser kan ge värdefull ”input” till arbetet i ESRB.

6.2.8 Internationell och rådgivande funktion

Dessa förslag är en tydlig reaktion från kommissionen på de svagheter som identifierades under krisen och på G20-gruppens uppmaning att vidta åtgärder för att bygga upp ett starkare och internationellt enhetligare system för reglering av och tillsyn över finansiella tjänster. EU-myndigheterna skulle kunna fungera som effektiva kontaktpunkter för tillsynsmyndigheter från tredjeländer. I sådana sammanhang får de, utan att det påverkar EU-institutionernas olika behörighetsområden, ingå administrativa avtal med internationella organisationer och förvaltningar i tredjeländer. De får också medverka i förberedelser till beslut om likvärdighet avseende tillsynsordningar i tredjeländer. Vidare får de – på begäran eller på eget initiativ – ge råd till Europaparlamentet, rådet och kommissionen och offentliggöra yttranden, även i fråga om bedömningar av den finansiella stabiliteten i gränsöverskridande fusioner och förvärv. Därigenom bör det skapas ytterligare garantier för att bedömningarna av sådana transaktioner kommer att vara sunda och objektiva.

6.2.9 Insamling av uppgifter

När den europeiska myndigheten så begär ska tillsynsmyndigheter och andra offentliga myndigheter i medlemsstaterna ge den all information som den behöver för att utföra sina uppgifter enligt denna förordning, däribland även att tillhandahålla harmoniserade mikroprudentiella uppgifter till ESRB. Myndigheten ska dessutom i samarbete med företrädarna för de nationella tillsynsmyndigheterna inom tillsynskollegierna i tillämpliga fall definiera och samla in all relevant information från tillsynsmyndigheterna för att underlätta tillsynskollegiernas arbete. Den ska upprätta och driva ett centralt system för att göra informationen tillgänglig för tillsynsmyndigheterna via tillsynskollegierna. I princip bör de nationella tillsynsmyndigheterna vidarebefordra all information till EU-myndigheterna.

6.2.10 Relationer till ESRB

Det föreslagna ramverket för tillsynen i EU kan endast fungera om ESRB och ESFS har ett nära samarbete. Syftet med reformen är ju också att säkerställa ett smidigare samspel mellan makroprudentiell och mikroprudentiell tillsyn. I utförandet av sina uppgifter som

makroprudentiellt tillsynsorgan kommer ESRB att behöva ett inflöde utan fördröjning av harmoniserade uppgifter på mikronivå, samtidigt som de nationella myndigheternas mikroprudentiella tillsyn kan dra nytta av ESRB:s insikter om den makroprudentiella miljön. I förordningen anges också de förfaranden EU-myndigheterna ska följa när de vidtar åtgärder till följd av rekommendationer från ESRB och hur de bör använda sina befogenheter för att säkerställa att rekommendationer till en eller flera nationella tillsynsmyndigheter följs upp utan dröjsmål.

6.2.11 Skyddsklausul

I Ekofinrådets och Europeiska rådets slutsatser från juni 2009 betonas EU-myndigheternas beslut – utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapslagstiftningen och med erkännande av de potentiella förbindelser eller ansvarsförbindelser som kan beröra medlemsstaterna – inte bör inkräkta på medlemsstaternas finansiella ansvar. I enlighet med detta införs en skyddsklausul. Genom denna klausul säkerställs det att en medlemsstat som finner att ett beslut enligt artikel 10 (brådskande beslut) eller 11 (tvistlösning) i förordningarna innebär intrång i dess finanspolitiska ansvarsområde kan anmäla till myndigheten och kommissionen att dess nationella tillsynsmyndighet inte har för avsikt att genomföra myndighetens beslut, varvid det klart ska visas på vilket sätt myndighetens beslut utgör intrång i medlemsstatens finanspolitiska ansvarsområde. Myndigheten ska inom en månad underrätta medlemsstaten om huruvida den vidhåller, ändrar eller återkallar sitt beslut. Om myndigheten vidhåller sitt beslut får medlemsstaten hänskjuta ärendet till rådet, varvid myndighetens beslut blir vilande. Rådet ska inom två månader med kvalificerad majoritet besluta om huruvida beslutet ska vidhållas eller återkallas. På myndighetens beslut enligt artikel 10 ska ett påskyndat förfarande tillämpas med hänsyn till behovet av snabba beslut under brådskande omständigheter.

6.3 De europeiska myndigheternas och ESFS interna organisation

Varje europeisk myndighet ska ha i) en tillsynsstyrelse, ii) en förvaltningsstyrelse, iii) en ordförande, och iv) en verkställande direktör. Dessutom ska en enda överklagandenämnd inrättas för alla de tre EU-myndigheterna.

6.3.1 Tillsynsstyrelse

Tillsynsstyrelserna är de viktigaste beslutsfattande organen i de nya myndigheterna och kommer bland annat att ansvara för antagandet av sådana förslag till tekniska standarder, yttranden, rekommendationer och beslut som beskrivs i avsnitt 6.2 i denna motivering. De ska ha följande ledamöter:

- Ordföranden i respektive europeisk myndighet, som ska leda sammanträdena i styrelsen men inte ha rösträtt.
- Cheferna för de nationella tillsynsmyndigheterna för respektive sektor i varje medlemsstat.
- En företrädare (utan rösträtt) för kommissionen.
- En företrädare (utan rösträtt) för ESRB.
- En företrädare (utan rösträtt) för var och en av de båda andra europeiska tillsynsmyndigheterna.

- Observatörer, som styrelsen i tillämpliga fall får besluta att inbjuda.

Normalt ska styrelsens beslut fattas med enkel majoritet. Kvalificerad majoritet ska dock krävas för beslut avseende fastställande av förslag till tekniska standarder och riktlinjer samt beslut som rör artiklar i de finansiella bestämmelserna. Styrelsen får inrätta nämnder för tvistlösning och förlikning. Det är dock alltid styrelsen som ska fatta de slutliga besluten på förslag av sådana nämnder.

6.3.2 *Förvaltningsstyrelse*

Förvaltningsstyrelsen ska se till att byrån utför sitt uppdrag och de uppgifter den tilldelas i enlighet med denna förordning. Det ska särskilt ansvara för antagandet av myndighetens arbetsprogram och arbetsordning och ha centrala uppgifter vid antagandet av dess budget. Dess ledamöter ska vara ordföranden den europeiska myndigheten i fråga, en företrädare för kommissionen och fyra ledamöter som tillsynsstyrelsen utsett bland sina ledamöter. De ska handla oberoende och objektivt i gemenskapens intresse. Verkställande direktören får delta i förvaltningsutskottets sammanträden men ska inte ha rösträtt.

6.3.3 *Ordförande och verkställande direktör*

Varje europeisk myndighet ska företrädas av en ordförande på heltid som ska ansvara för förberedelserna av tillsynsstyrelsens arbete och leda sammanträdena i både tillsynsstyrelsen och förvaltningsutskottet. Den dagliga förvaltningen av de europeiska myndigheterna ska dock ledas av en verkställande direktör som, i likhet med verkställande direktören, ska vara en heltidsanställd oberoende expert. Han eller hon ska ansvara för genomförandet av det årliga arbetsprogrammet och vidta de åtgärder som är nödvändiga för myndighetens funktion. Båda befattningshavarna ska utses av tillsynsstyrelsen efter ett öppet urvalsförfarande med beaktande av deras meriter, kompetens, kännedom om finansiella institut och marknader och tidigare relevanta erfarenheter på området för finansiell reglering och tillsyn. Tillsynsstyrelsens val av kandidat för befattningen som ordförande måste bekräftas av Europaparlamentet. Mandatperioden ska i bägge fallen vara fem år och få förnyas. Huruvida förordnandet bör förnyas ska vara beroende av tillsynsstyrelsens utvärdering.

6.3.4 *Gemensam kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna*

Samarbete över sektorsgränserna kommer att vara av grundläggande betydelse för att ta hänsyn till relevanta trender och förhållanden på marknaden inom den föreslagna organisationen. En gemensam kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna ska säkerställa ömsesidig, förståelse, samarbete och enhetlighet i tillsynspraxis mellan de tre nya myndigheterna. En underkommitté till gemensamma kommittén ska inrättas för att specifikt ta sig an gränsöverskridande frågor, t.ex. finansiella konglomerat, och säkerställa jämlika konkurrensvillkor. De faktiska besluten i fråga om exempelvis direktivet om finansiella konglomerat ska fattas av de enskilda europeiska myndigheterna, men gemensamma kommittén ska se till att dessa samtidigt fattar likartade beslut.

6.3.5 *Överklagandenämnd*

Ett system för överklagande ska göra det möjligt för varje fysisk eller juridisk person, inbegripet nationella tillsynsmyndigheter, kan överklaga beslut av en europeisk myndighet i första instans till en överklagandenämnd för att säkerställa en enhetlig tillämpning av gemenskapsbestämmelserna (artikel 9), agerande i nödsituationer (artikel 10) och tvistlösning

(artikel 11). Överklagandenämnden ska vara gemensam för de tre europeiska myndigheterna och kommer således att behandla frågor som rör bankrörelse, försäkringar och värdepapper. Den ska ha sex ordinarie ledamöter och sex suppleanter med relevanta kunskaper och erfarenheter, som dock vid förordnandet inte får vara anställda vid någon av de nationella tillsynsmyndigheterna eller vid några andra nationella organ eller gemenskapsorgan med anknytning till sådana myndigheters verksamheter. Varje europeisk myndighet ska välja två ledamöter och två suppleanter i överklagandenämnden från en förslagslista som sammanställts av kommissionen.

6.4 Finansiella bestämmelser

De finansiella bestämmelserna avser de europeiska myndigheternas budgetförvaltning. Det framhålls att myndigheternas intäkter kan komma från olika källor, t.ex. obligatoriska bidrag, fastställda i proportion till respektive medlemsstats röstvikt, från de nationella tillsynsmyndigheterna, subventioner från kommissionen och avgifter från branschen till respektive myndighet. Också de årliga förfarandena för upprättande, genomförande och kontroll av budgeten anges närmare. Rambudgetförordningen för organ som inrättats enligt artikel 158 i budgetförordningen ska tillämpas.

6.5 Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser

I de allmänna bestämmelserna behandlas praktiska frågor som rör EU-myndigheternas personal och ansvar, krav på yrkessekretess, skydd av personuppgifter, tillgång till handlingar, språkfrågor, överenskommelser om huvudkontor och deltagande av tredjeländer. Inom tre år från det att verksamheterna faktiskt inletts och vart tredje år därefter ska kommissionen offentliggöra en rapport om de europeiska myndigheternas funktion och de förfaranden som fastställs genom förordningen. Rapporten ska även innehålla en utvärdering av i vilken mån konvergens uppnåtts i reglering och tillsyn på området för hantering och lösning av kriser inom EU.

6.6 De viktigaste skillnaderna mellan de tre förordningarna

De viktigaste skillnaderna mellan de tre föreslagna förordningarna gäller myndigheternas mål, verksamhetsområdena och definitionerna, som är anpassade till de specifika förhållandena inom varje relevant sektor och till gällande gemenskapslagstiftning. Europeiska rådet angav också i sina slutsatser att de europeiska tillsynsmyndigheterna också bör ansvara för auktorisation av och tillsyn över vissa organ med verksamhet inom hela EU, däribland kreditvärderingsinstitut. ESMA skulle ansvara för registrering av kreditvärderingsinstitut och även ha befogenhet att i tillämpliga fall vidta tillsynsåtgärder som återkallande av registrering och beslut om att tillfälligt upphöra att utnyttja kreditbetyg i samband med reglering av finansiella verksamheter. Tillsynsbefogenheterna skulle även kunna omfatta behörighet att begära upplysningar och genomföra utredningar och inspektioner på plats. Esmas ansvar och befogenheter när det gäller kreditvärderingsinstitut ska fastställas genom förordningen om kreditvärderingsinstitut.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av en europeisk försäkrings- och tjänstepensionsmyndighet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag⁶,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁷,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁸, i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁹, och

av följande skäl:

- (1) Under finanskrisen 2007/2008 framträdde betydande brister i den finansiella tillsynen, både i fråga om enskilda fall som när det gäller det finansiella systemet som helhet. De nationellt baserade tillsynsmodellerna har inte hållit jämna steg med den faktiska utvecklingen på de integrerade och sammanflätade europeiska finansiella marknaderna, där många finansiella företag opererar över nationsgränserna. Genom krisen uppdagades brister när det gäller samarbete, samordning, konsekvens i tillämpningen av gemenskapslagstiftningen och ömsesidigt förtroende.
- (2) I en rapport som, på begäran av kommissionen, offentliggjordes den 25 februari 2009 av en expertgrupp på hög nivå med Jacques de Larosière som ordförande drogs slutsatsen att ramarna för tillsynen behövde stärkas för att minska risken för ytterligare finanskriser och skadeverkningarna av kriser som trots detta kan komma att inträffa. Långtgående reformer rekommenderades av tillsynsstrukturen för den finansiella sektorn i Europa. Expertgruppen fann också att ett europeiskt system för finansiell tillsyn borde inrättas. Det skulle omfatta tre europeiska tillsynsmyndigheter: en för försäkrings- och tjänstepensionssektorn, en för banksektorn och en för värdepapperssektorn. Dessutom borde ett europeiskt systemriskråd inrättas.
- (3) I sitt meddelande av den 4 mars 2009 med titeln *Främja återhämtning i Europa*¹⁰ föreslog kommissionen att utkast till lagstiftning om inrättande av ett europeiskt

⁶ EUT C [...], [...], s. [...].

⁷ EUT C [...], [...], s. [...].

⁸ EUT C [...], [...], s. [...].

⁹ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁰ KOM(2009) 114.

system för finansiell tillsyn skulle tas fram och i meddelandet av den 27 maj 2009, *Den finansiella tillsynen i Europa*¹¹, presenterades närmare hur strukturen för ett sådant nytt tillsynssystem skulle kunna utformas.

- (4) I sina slutsatser av den 19 juni 2009 rekommenderade Europeiska rådet att ett europeiskt system för finansiell tillsyn, bestående av tre nya europeiska tillsynsmyndigheter, skulle inrättas. Systemet borde syfta till att förbättra kvalitet och enhetlighet i den nationella tillsynen, stärka kontrollen av gränsöverskridande företagsgrupper och införa ett enhetligt europeiskt regelverk som ska tillämpas på alla finansiella institut på den inre marknaden. Europeiska rådet framhöll vidare att de europeiska tillsynsmyndigheterna också borde ha tillsynsbefogenheter när det gäller kreditvärderingsinstitut och uppmanade kommissionen att lämna konkreta förslag till hur det europeiska systemet för finansiell tillsyn i krislägen ska kunna agera kraftfullt i krissituationer, men betonade samtidigt att de nya myndigheternas beslut inte fick utgöra intrång i medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden.
- (5) Den finansiella och ekonomiska krisen har skapat påtagliga allvarliga risker för stabiliteten på den inre marknaden. Att ett stabilt och tillförlitligt finansiellt system återställs och upprätthålls är en absolut första förutsättning för att bevara förtroendet för den inre marknaden och dess enhetliga funktion och för att bevara och förbättra förutsättningarna för en fullt ut integrerad fungerande inre marknad för finansiella tjänster. Djupare, mer integrerade finansiella marknader ger dessutom större möjligheter till diversifiering av finansiering och risker och bidrar därför till att öka kapaciteten för att absorbera ekonomiska chocker.
- (6) Gemenskapen har nått gränsen för vad som kan åstadkommas med oförändrad status för kommittéerna för europeiska tillsynsmyndigheter, dvs. med en ställning som rådgivande organ för kommissionen. Gemenskapen kan inte fortsatt acceptera en situation där det inte finns någon mekanism för att säkerställa att de nationella tillsynsorganen kommer fram till bästa möjliga beslut inom tillsynen över gränsöverskridande institut i de fall då samarbetet och informationsutbytet mellan de nationella tillsynsorganen är otillfredsställande, då gemensamma åtgärder av de nationella myndigheterna kräver komplicerade arrangemang för att ta hänsyn till en mängd skiftande reglerings- och tillsynsordningar och då nationella lösningar ofta är det enda framkomliga alternativet för att åtgärda problem med EU-dimensioner när olika tolkningar görs av samma rättsakt. Det nya europeiska tillsynssystemet (ESFS) bör utformas så att dessa brister undanröjs, och det bör vara anpassat till målet att skapa en stabil inre marknad för finansiella tjänster inom EU och binda samman de nationella tillsynsmyndigheterna i ett starkt EU-nät.
- (7) ESFS bör vara ett nätverk för tillsynsmyndigheter på nationell nivå och EU-nivå som låter den dagliga tillsynen över finansiella institut ligga kvar på nationell nivå och tilldelar tillsynskollegierna en nyckelroll i tillsynen över gränsöverskridande företagsgrupper. Man bör också skapa större harmonisering och enhetlighet i tillämpningen av bestämmelserna om finansiella institut och marknader i hela gemenskapen. En europeisk myndighet bör inrättas, samtidigt med motsvarande myndigheter för tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner respektive värdepapper och marknader (nedan kallade *de europeiska tillsynsmyndigheterna*).

¹¹ KOM(2009) 252.

- (8) De europeiska tillsynsmyndigheterna bör ersätta europeiska banktillsynskommittén (CEBS), inrättad genom kommissionens beslut 2009/78/EG¹², kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (CEIOPS), inrättad genom kommissionens beslut 2009/79/EG¹³, och europeiska värdepappers-tillsynskommittén (CESR), inrättad genom kommissionens beslut 2009/77/EG¹⁴ och överta alla dessa kommittéers uppgifter och befogenheter. Varje myndighets behörighetsområde bör definieras tydligt. Om så krävs av institutionella skäl eller på grund av dess ansvar enligt fördraget, bör även kommissionen ingå i nätverket av tillsynsmyndigheter.
- (9) Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (nedan kallad (*den europeiska*) *myndigheten*) bör agera i syfte att förbättra den inre marknadens funktion, bland annat genom att säkerställa en hög grad av effektiv och konsekvent reglering och tillsyn med beaktande av samtliga medlemsstaters specifika intressen till skydd för försäkringstagare och andra förmånstagare, för att se till att de finansiella marknaderna med bevarad integritet fungerar korrekt och effektivt, skydda det finansiella systemets stabilitet och stärka den internationella samordningen mellan tillsynsmyndigheterna till gagn för ekonomin som helhet, däribland de finansiella instituten och andra intressenter, konsumenter och arbetstagare. För att myndigheten ska kunna förverkliga sina syften är det lämpligt och nödvändigt att den inrättas som ett gemenskapsorgan som är en i rättsligt, administrativt och finansiellt avseende självständig juridisk person.
- (10) Europeiska gemenskapernas domstol har i sin dom av den 2 maj 2006 i mål C-217/04 (Förenade kungariket mot Europaparlamentet och rådet)¹⁵ fastslagit att artikel 95 i fördraget om beslut om åtgärder för tillnärmning av bestämmelser i lagar och andra författningar som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera utgör lämplig rättslig grund för att inrätta ett "gemenskapsorgan, vars syfte är att bidra till genomförandet av en harmoniseringsprocess" när de uppgifter som tilldelas ett sådant organ har ett nära samband med de områden som rättsakterna om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar avser. Myndighetens syfte och uppgifter – att bistå de nationella tillsynsmyndigheterna med att säkerställa en konsekvent tolkning och tillämpning av gemenskapsbestämmelserna och bidra till att skapa den finansiella stabilitet som krävs för finansiell integrering – står i nära samband med målen för gemenskapens regelverk på området för finansiella tjänster. Myndigheten bör därför inrättas med artikel 95 i fördraget som rättslig grund.
- (11) I följande rättsakter fastställs medlemsstaternas nationella tillsynsmyndigheters uppgifter, även i fråga om samarbete inbördes och med kommissionen: direktiv 64/225/EEG av den 25 februari 1964 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten och i friheten att tillhandahålla tjänster avseende återförsäkring och retrocession¹⁶, rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring¹⁷, rådets direktiv 73/240/EEG av den 24 juli

¹² EUT L 24, 29.1.2009, s. 23.

¹³ EUT L 25, 29.1.2009, s. 28.

¹⁴ EUT L 25, 29.1.2009, s. 18.

¹⁵ REG 2006, s. I-3771, punkt 44.

¹⁶ EGT 56, 4.4.1964, s. 878.

¹⁷ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3.

1973 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten för verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring¹⁸, rådets direktiv 76/580/EEG av den 29 juni 1976 om ändring av direktiv 73/239/EEG om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring¹⁹, rådets direktiv 78/473/EEG av den 30 maj 1978 om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen²⁰, rådets direktiv 84/641/EEG av den 10 december 1984 om ändring, speciellt med avseende på reserisker, i första direktivet (73/239/EEG) om samordning av lagar och andra författningar om rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring²¹, rådets direktiv 87/344/EEG av den 22 juni 1987 om samordning av lagar och andra författningar angående rättsskyddsförsäkring²², rådets andra direktiv 88/357/EEG av den 22 juni 1988 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster samt om ändring av direktiv 73/239/EEG²³, rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring)²⁴, Europaparlamentets och rådets direktiv nr 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp²⁵, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag²⁶, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring²⁷, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling²⁸ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut²⁹.

- (12) Gällande gemenskapslagstiftning om tillämpningsområdet för denna förordning omfattar även Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat³⁰, Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism³¹ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter³².

¹⁸ EGT L 2128, 16.8.1973, s. 20.

¹⁹ EGT L 189, 13.7.1976, s. 13.

²⁰ EGT L 151, 7.6.1978, s. 25.

²¹ EGT L 339, 27.12.1984, s. 21.

²² EGT L 185, 4.7.1987, s. 77.

²³ EGT L 172, 4.7.1988, s. 1.

²⁴ EGT L 228, 11.8.1992, s. 1.

²⁵ EGT L 330, 5.12.1998, s. 1.

²⁶ EGT L 110, 20.4.2001, s. 28.

²⁷ EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.

²⁸ EGT L 9, 15.1.2003, s. 3.

²⁹ EUT L 235, 23.9.2003, s. 10.

³⁰ EUT, L 35, 11.2.2003, s. 1.

³¹ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

³² EGT L 271, 9.10.2002, s. 16.

- (13) Det finns behov av att införa ett effektivt instrument för att fastställa harmoniserade tekniska standarder för finansiella tjänster för att – också genom ”en enda regelbok” – säkerställa jämbördiga konkurrensvillkor och tillfredsställande skydd av försäkringstagare, andra förmånstagare och konsumenter i hela EU. Eftersom myndigheten är ett organ som besitter ett avancerat kunnande på det specifika området, är det lämpligt och ändamålsenligt att den, på områden som fastställs i gemenskapslagstiftningen, anförtros utarbetandet av förslag till tekniska standarder som inte inbegriper politiska ställningstaganden. Kommissionen bör godkänna dessa förslag till tekniska standarder i enlighet med gemenskapslagstiftningen för att göra dem rättsligt bindande. Förslagen till tekniska standarder måste antas av kommissionen. De bör ändras till exempel om de är oförenliga med gemenskapslagstiftningen, inte iakttar proportionalitetsprincipen eller strider mot de grundläggande principer för den inre marknaden för finansiella tjänster som kommer till uttryck i gemenskapens regelverk för finansiella tjänster. För att säkerställa ett smidigt och snabbt antagningsförfarande för dessa standarder bör kommissionen ges en tidsfrist för sitt godkännandebeslut.
- (14) Det förfarande för utarbetande av tekniska standarder som föreskrivs i denna förordning ska inte påverka kommissionens befogenheter att på eget initiativ med kommittéförfaranden anta genomförandeåtgärder på nivå 2 i Lamfalussy-strukturen enligt tillämplig gemenskapslagstiftning. Frågor som är föremål för tekniska standarder förutsätter inga politiska beslut, och ramar för innehållet i standarderna ges av gemenskapsrättsakter som antagits på nivå 1. Att det är myndigheten som utarbetar förslagen till standarder säkerställer att de nationella tillsynsmyndigheternas kunnande på det specifika området därvid tas fullständigt till vara.
- (15) På områden som inte omfattas av tekniska standarder bör myndigheten ha befogenhet att utfärda icke-bindande riktlinjer och rekommendationer om tillämpningen av gemenskapslagstiftningen. För att säkerställa överblickbarhet och öka överensstämmelsen med dessa riktlinjer och rekommendationer i de nationella tillsynsmyndigheternas agerande, bör dessa vara skyldiga att lämna en motivering i de fall då de inte följer riktlinjer eller rekommendationer.
- (16) Att en korrekt och fullständig tillämpning av gemenskapslagstiftningen säkerställs är en oeftergivlig förutsättning för integrerade, ändamålsenliga och korrekt fungerande finansiella marknader, för det finansiella systemets stabilitet och för neutrala konkurrensvillkor för finansiella institut inom hela gemenskapen. Det bör därför inrättas en mekanism genom vilken myndigheten kan åtgärda fall av felaktig eller ofullständig tillämpning av gemenskapslagstiftningen. Denna mekanism bör tillämpas på områden där otvetydiga och ovillkorliga skyldigheter fastställs genom gemenskapslagstiftningen.
- (17) För att möjliggöra reaktioner som står i proportion till allvaret i fall av felaktig eller ofullständig tillämpning av gemenskapslagstiftningen bör en trestegsmekanism tillämpas. Som ett första steg bör myndigheten ha befogenhet att göra utredningar om det hävdas att nationella myndigheter i utövandet av sin tillsyn tillämpat skyldigheter enligt gemenskapslagstiftningen felaktigt eller ofullständigt, och dessa bör leda till en rekommendation.
- (18) Om den nationella myndigheten inte följer rekommendationen, bör kommissionen ha befogenhet att rikta ett beslut till den nationella tillsynsmyndigheten i fråga för att

säkerställa att gemenskapslagstiftningen iakttas. Detta beslut ska ha direkt rättslig effekt och kunna återopas inför nationella domstolar och myndigheter och genomdrivas i enlighet med artikel 226 i fördraget.

- (19) Om i exceptionella fall den nationella tillsynsmyndigheten i fråga ihållande underlåter att agera, bör den europeiska myndigheten ha befogenhet att, för att få denna situation att upphöra, som en sista utväg anta beslut riktade till enskilda finansiella institut. Denna befogenhet bör endast gälla under exceptionella omständigheter då en nationell tillsynsmyndighet inte följer rekommendationer som riktats till den i fall då gemenskapslagstiftning är direkt tillämplig på finansiella institut med stöd av nu gällande eller kommande EU-förordningar.
- (20) Allvarliga hot mot de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller mot stabiliteten i det finansiella systemet i gemenskapen kräver snabba och samfällade reaktioner på gemenskapsnivå. Myndigheten bör därför kunna kräva att nationella tillsynsmyndigheter ska vidta specifika åtgärder för att undanröja ett omedelbart hot. Eftersom avgörandet av om ett omedelbart hot föreligger är förenat med ett betydande tolkningsutrymme, bör befogenheten därvid överlåtas till kommissionen. För att säkerställa att reaktioner på hotbilder blir effektiva bör myndigheten, i händelse av att de nationella tillsynsmyndigheterna underlåter att agera, ha befogenhet att som en sista utväg anta beslut riktade direkt till finansiella institut på områden av gemenskapslagstiftningen som är direkt tillämpliga på dem i syfte att mildra krisens verkningar och återställa förtroendet på marknaderna.
- (21) För att säkerställa en ändamålsenlig och effektiv tillsyn och ett välavvägt hänsynstagande till olika medlemsstaters nationella tillsynsmyndigheters ståndpunkter bör myndigheten med bindande verkan kunna lösa tvister mellan dessa myndigheter, bland annat inom tillsynskollegierna. Det bör föreskrivas en förlikningsfas, under vilken de nationella tillsynsmyndigheterna kan nå en överenskommelse. Myndigheten bör vara behörig i fråga om oenigheter avseende förfarandemässiga krav under samarbetsprocessen samt tolkningen och tillämpningen av gemenskapslagstiftningen i tillsynsmyndigheters beslut. Befintliga förlikningsmekanismer i sektorsspecifik lagstiftning måste iakttas. Om de berörda nationella tillsynsmyndigheterna underlåter att agera bör myndigheten ges befogenhet att, som en sista utväg, anta beslut riktade direkt till finansiella institut på områden av gemenskapslagstiftningen som är direkt tillämpliga på dem.
- (22) Tillsynskollegierna är av stor betydelse för att översynen av finansiella institut med verksamhet över nationsgränserna ska bli ändamålsenlig, effektiv och konsekvent. Myndigheten bör ha oinskränkt rätt att delta i tillsynskollegiernas arbete i syfte att effektivisera dessa funktion och informationsutbytet inom kollegierna samt främja konvergens och enhetlighet mellan kollegierna i tillämpningen av gemenskapslagstiftningen.
- (23) Delegering av uppgifter och ansvar kan bidra positivt till tillsynsnätverkens funktion genom att dubbelarbete i tillsynsarbetet undviks och genom det ökade inslaget av samarbete. Därigenom effektiviseras tillsynsprocessen och belastningen på de finansiella instituten minskas. I förordningen bör därför den rättsliga grunden för sådan delegering klart anges. Delegering av uppgifter innebär att uppgifterna utförs av en annan tillsynsmyndighet än den ansvariga myndigheten, samtidigt som ansvaret för tillsynsbesluten ligger kvar hos den delegerande myndigheten. Genom delegering av

ansvar ska en nationell tillsynsmyndighet, ”delegatmyndigheten”, kunna besluta i ett visst tillsynsärende i eget namn i en annan nationell tillsynsmyndighets ställe. Sådan delegering bör styras av principen att behörigheten bör tilldelas en myndighet som har goda förutsättningar att vidta åtgärder i ett enskilt ärende. Det kan vara lämpligt att överflytta ansvar t.ex. för att uppnå skal- eller diversifieringsfördelar, undvika att splittra upp tillsyner över företagsgrupper och på bästa sätt utnyttja de olika slag av teknisk expertis som finns hos de nationella tillsynsmyndigheterna. I gemenskapslagstiftning på området kan principerna för överenskommelser om överflyttning av ansvar komma att ytterligare specificeras. Myndigheten bör med alla lämpliga medel underlätta överenskommelser om delegering mellan nationella tillsynsmyndigheter. Den bör underrättas i förväg om planerade överenskommelser om delegering så att den i tillämpliga fall kan yttra sig i frågan. Den bör också centralt svara för offentliggörandena av sådana överenskommelser så att alla berörda parter utan dröjsmål ges lätt tillgänglig och överblickbar information om sådana överenskommelser.

- (24) Myndigheten bör aktivt främja konvergens i tillsyner inom hela gemenskapen i syfte att upprätta en gemensam tillsynskultur.
- (25) Kollegiala utvärderingar är ett lämpligt och effektivt medel för att främja enhetlighet inom de finansiella tillsynsnätverken. Myndigheten bör därför utveckla en metodik för sådana utvärderingar och genomföra dem regelbundet. Utvärderingarna bör inte endast inriktas på konvergens i tillsynspraxis utan också på tillsynsorganens kapacitet att nå hög kvalitet i verksamheten och på de nationella tillsynsmyndigheternas oberoende.
- (26) Myndigheten bör aktivt främja samordnade reaktioner från gemenskapsmyndigheterna, särskilt när en ogynnsam utveckling kan komma att äventyra de finansiella marknadernas integritet och korrekta funktion eller stabiliteten i det finansiella systemet inom gemenskapen. Utöver sina befogenheter för åtgärder i brådskande situationer bör den därför anförtros en allmänt samordnande funktion inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn. Att få all relevant information att snabbt och effektivt cirkulera mellan de nationella tillsynsmyndigheterna bör höra till myndighetens centrala uppgifter.
- (27) För att bevara den finansiella stabiliteten är det nödvändigt att i ett tidigt skede identifiera gräns- och sektorövergripande trender och potentiella risker och sårbara punkter med ursprung i den mikroprudentiella nivån. Myndigheten bör övervaka och bedöma sådan utveckling inom sitt behörighetsområde och regelbundet och då omständigheterna så kräver underrätta Europaparlamentet, rådet, kommissionen, övriga europeiska tillsynsmyndigheter och Europeiska systemriskrådet om omständigheter av betydelse. Myndigheten bör också samordna stresstester inom hela gemenskapen för att bedöma de finansiella institutens förmåga att stå emot en ogynnsam marknadsutveckling och säkerställa att så enhetliga metoder som möjligt tillämpas på nationell nivå för dessa tester.
- (28) Med hänsyn till de finansiella tjänsternas globala omfattning och de internationella standardernas ökade betydelse bör myndigheten verka för dialog och samarbete med tillsynsmyndigheter utanför gemenskapen. Den ska fullt ut respektera EU-institutionernas gällande uppgifter och behörighetsområden i förhållande till myndigheter utanför gemenskapen och i internationella sammanhang.

- (29) Myndigheten bör inom sitt behörighetsområde fungera som ett oberoende rådgivande organ för Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Den bör kunna yttra sig om bedömningar av förvärv och ökning av innehav enligt direktiv 92/49/EG och direktiv 2005/68/EG (ändrat genom direktiv 2007/44/EG).
- (30) För att myndigheten ska kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt bör den ha rätt att få tillgång till all nödvändig information. För att undvika att ställa dubbla rapporteringskrav på de finansiella instituten bör sådan information normalt lämnas av de nationella tillsynsmyndigheter som befinner sig närmast de finansiella marknaderna och instituten. Myndigheten bör dock ha befogenhet att begära information direkt från finansiella institut och andra parter om en nationell tillsynsmyndighet inte tillhandahåller – eller kan tillhandahålla – informationen inom rimlig tid. Medlemsstaternas myndigheter bör vara skyldiga att bistå myndigheten med att genomdriva sådana direkt riktade informationskrav.
- (31) Ett nära samarbete mellan myndigheten och Europeiska systemriskrådet är av väsentlig betydelse för att detta ska kunna fungera med all önskvärd effektivitet och för uppföljningen av dess varningar och rekommendationer. Myndigheten bör utbyta all relevant information med Europeiska systemriskrådet. Uppgifter om enskilda företag bör lämnas ut endast om begäran åtföljs av en skälig motivering. Myndigheten bör se till att en uppföljning görs när den har tagit emot varningar eller rekommendationer som Europeiska systemriskrådet riktat till den eller till någon nationell myndighet.
- (32) I tillämpliga fall bör myndigheten samråda med berörda parter om tekniska standarder, riktlinjer och rekommendationer och ge dem skälig möjlighet att yttra sig om föreslagna åtgärder. Av effektivitetsskäl bör en intressentgrupp för försäkring, återförsäkring och tjänstepensionsfonder inrättas i detta syfte med en välavvägd fördelning av företrädare för gemenskapens försäkrings- och återförsäkringsföretag samt tjänstepensionsfonder (och även i lämplig utsträckning institutionella investerare och andra finansiella institut som själva utnyttjar försäkringstjänster) och dessas anställda samt konsumenterna och andra icke-professionella utnyttjare av försäkrings-, återförsäkrings- och tjänstepensionstjänster, däribland också små och medelstora företag. Intressentgruppen för försäkring, återförsäkring och tjänstepensionsfonder bör arbeta aktivt som en förmedlande länk för andra grupper av användare av finansiella tjänster som inrättats av kommissionen eller på annat sätt enligt gemenskapslagstiftningen.
- (33) Medlemsstaterna har ett centralt ansvar inom krishanteringen för att bevara den finansiella stabiliteten, bland annat när det gäller att stabilisera och avveckla nödlidande finansiella institut. Myndighetens åtgärder i brådskande ärenden eller avvecklingssituationer som påverkar ett finansiellt instituts stabilitet bör inte innebära intrång i medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden. En mekanism bör inrättas genom vilken medlemsstaterna kan åberopa denna skyddsklausul och i sista instans begära att Europeiska unionens råd ska besluta i ärendet. Det är lämpligt att rådet ges uppgifter i sådana frågor med hänsyn till medlemsstaternas särskilda ansvar i sådana frågor.
- (34) I sitt beslutsfattande bör myndigheten vara bunden av gemenskapsbestämmelserna och av de allmänna principerna om rättssäkerhet och överblickbarhet. Rätten att bli hörd

bör respekteras fullt ut i kontakterna med adressaterna för myndighetens beslut. Myndighetens handlingar bör ingå som en integrerad del i gemenskapslagstiftningen.

- (35) En tillsynsstyrelse, bestående av cheferna för de nationella tillsynsmyndigheterna på det respektive området i varje medlemsstat under ledning av myndighetens ordförande, bör vara myndighetens huvudsakliga beslutsfattande organ. Företrädare för kommissionen, Europeiska systemriskrådet och de båda andra europeiska tillsynsmyndigheterna bör delta som observatörer. Ledamöterna i tillsynsstyrelsen bör handla oberoende och uteslutande i gemenskapens intressen. För handlingar av allmän natur, däribland sådana som rör antagande av tekniska standarder, riktlinjer och rekommendationer samt budgetfrågor är det lämpligt att tillämpa fördragets bestämmelser om kvalificerad majoritet, medan vid alla andra beslut enkel majoritet bland ledamöterna bör vara tillräckligt. Ärenden som rör lösning av tvister mellan nationella myndigheter bör bedömas av en begränsad panel.
- (36) En förvaltningsstyrelse bestående av myndighetens ordförande samt företrädare för nationella tillsynsmyndigheter och kommissionen bör säkerställa att myndigheten verkar i föreskrivet syfte och utför de uppgifter som åläggs den. Förvaltningsstyrelsen bör tilldelas nödvändiga befogenheter för att bland annat föreslå det fleråriga arbetsprogrammet, anta det årliga arbetsprogrammet, utöva vissa budgetbefogenheter, anta myndighetens plan för personalpolitiken, anta särskilda bestämmelser om rätt till tillgång till handlingar och anta årsrapporten.
- (37) En ordförande på heltid, vald av tillsynsstyrelsen efter öppet uttagningsförfarande, bör företräda myndigheten. Förvaltningen av myndigheten bör anförtros en verkställande direktör, som ska ha rätt att utan rösträtt delta i tillsyns- och förvaltningsstyrelsernas sammanträden.
- (38) För att säkerställa enhetlighet över sektorsgränserna i de europeiska tillsynsmyndigheterna bör dessa samarbeta nära inom ramen för en gemensam kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna och i tillämpliga fall anta gemensamma ståndpunkter. De europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma kommitté bör överta alla funktioner från gemensamma kommittén för finansiella konglomerat. I tillämpliga fall bör handlingar som ligger inom behörighetsområdet för Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten eller Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten antas parallellt av berörda europeiska tillsynsmyndigheter.
- (39) Det är nödvändigt att de parter som berörs av beslut som myndigheten antar har nödvändiga rättsmedel till sitt förfogande. För att skapa ett effektivt skydd av parternas rättigheter och ekonomi i förfarandena bör parterna ges rätt att få beslut prövade av en överklagandenämnd i de fall där myndigheten har beslutsbefogenheter. Av effektivitets- och konsekvensskäl bör överklagandenämnden vara gemensam för de tre europeiska tillsynsmyndigheterna och oberoende av dessas administrations- och regleringsstrukturer. Överklagandenämndens beslut bör kunna överklagas i förstainstansrätten och i Europeiska gemenskapernas domstol.
- (40) För att garantera myndigheten oinskränkt självständighet och oberoende bör den ges en egen budget med intäkter huvudsakligen i form av obligatoriska bidrag från de nationella tillsynsmyndigheterna och från Europeiska unionens allmänna budget. I

fråga om bidragen från gemenskapen bör gemenskapens budgetförfarande tillämpas. Revisionen av räkenskaperna bör göras av revisionsrätten.

- (41) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF)³³ ska vara tillämplig på myndigheten. Myndigheten bör också ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF)³⁴.
- (42) För att säkerställa öppna och överblickbara anställningsförhållanden och lika behandling av personalen bör tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna³⁵ tillämpas på myndighetens personal.
- (43) Det är av väsentlig betydelse att affärshemligheter och annan konfidentiell information skyddas. Det bör likaså säkerställas att information som utbyts inom nätverket förblir konfidentiell.
- (44) Skyddet för enskilda vid behandling av personuppgifter regleras genom Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter³⁶ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter³⁷ som ska tillämpas fullt ut på behandlingen av personuppgifter inom ramen för denna förordning.
- (45) För att säkerställa att myndighetens verksamhet är överblickbar bör den omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar³⁸.
- (46) Länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen bör tillåtas delta i myndighetens arbete i enlighet med lämpliga avtal som ska ingås av gemenskapen.
- (47) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förbättra den inre marknadens funktion genom att säkerställa en hög, effektiv och enhetlig nivå på reglering och tillsyn, skydda försäkringstagare och andra förmånstagare, skydda de finansiella marknadernas integritet, effektivitet och korrekta funktion, upprätthålla stabiliteten i det finansiella systemet och stärka den internationella samordningen av tillsynen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och de därför på grund av åtgärdens omfattning bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med

³³ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

³⁴ EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

³⁵ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

³⁶ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

³⁷ EUT L 8, 12.1.2001, s. 1.

³⁸ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (48) Myndigheten övertar alla nu gällande uppgifter och befogenheter från kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (CEIOPS). Kommissionens beslut 2009/78/EG av den 23 januari 2009 om inrättande av kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner och Europaparlamentets och rådets beslut .../.../EG om inrättande av ett gemenskapsprogram till stöd för särskild verksamhet på området för finansiella tjänster, finansiell rapportering och revision bör ändras i enlighet med detta.
- (49) Det är lämpligt att ange en tidsfrist för tillämpningen av denna förordning för att säkerställa att myndigheten är tillräckligt väl förberedd för att inleda sin verksamhet och för att se till att övergången till den från CEIOPS sker friktionsfritt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I **INRÄTTANDE OCH RÄTTSLIG STATUS**

Artikel 1

Inrättande och verksamhetsområde

1. Genom denna förordning inrättas en Europeisk försäkrings- och tjänstepensionsmyndighet (nedan kallad *den europeiska myndigheten*).
2. Myndigheten ska vara verksam inom tillämpningsområdet för direktiven 64/25/EEG, 73/239/EEG, 73/240/EEG, 76/580/EEG, 78/473/EEG, 84/641/EEG, 87/344/EEG, 88/357/EEG, 92/49/EEG, 98/78/EG, 2001/17/EG, 2002/83/EG, 2002/92/EG, 2003/41/EG, 2002/87/EG, 2005/68/EG, 2007/44/EG, 2005/60/EG och 2002/65/EG samt alla direktiv, förordningar och beslut som grundar sig på dessa rättsakter och alla rättsakter avseende myndighetens uppgifter som kan komma att antas av gemenskapen.
3. Denna förordning ska inte påverka kommissionens befogenheter, däribland befogenheten enligt artikel 226 i fördraget att säkerställa att gemenskapslagstiftningen iakttas.
4. Myndighetens syfte ska vara att bidra till att i) få den inre marknaden att fungera bättre, bland annat genom att reglering och tillsyn i stabilitetssyfte når en hög, verkningsfull och enhetlig nivå, ii) skydda försäkringstagare och andra förmånstagare, iii) säkerställa de finansiella marknadernas integritet, effektivitet och korrekta funktion, iv) värna stabiliteten i det finansiella systemet och v) stärka den internationella samordningen mellan tillsynsorganen. I detta syfte ska myndigheten bidra till att säkerställa en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av de gemenskapsrättsakter som avses i artikel 1.2, främja enhetlighet i tillsynen och avge yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
5. Myndigheten ska ingå i ett europeiskt system för finansiell tillsyn (ESFS) som ska fungera som ett nätverk för tillsynsorganen så som närmare anges i artikel 39.

6. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska samarbeta med Europeiska systemriskrådet (nedan kallat *ESRB*) i enlighet med artikel 21 i denna förordning.

Artikel 2 *Definitioner*

I denna förordning avses med

- (1) *finansiella institut*: ”försäkringsföretag” enligt definitionen i direktiv 98/78/EG, ”återförsäkringsföretag” enligt definitionen i direktiv 2005/68/EG, ”tjänstepensionsinstitut” som omfattas av direktiv 2003/41/EG och ”finansiella konglomerat” enligt definitionen i direktiv 2002/87/EG,
- (2) *nationella tillsynsmyndigheter*: nationella myndigheter som enligt lagar och andra författningar har behörighet att utöva tillsyn över försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller tjänstepensionsinstitut.

Artikel 3 *Rättslig status*

1. Myndigheten ska vara ett gemenskapsorgan med status som juridisk person.
2. Myndigheten ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen. Den får i synnerhet förvärva och avyttra lös och fast egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.
3. Myndigheten ska företrädas av sin ordförande.

Artikel 4 *Sammansättning*

Myndigheten ska bestå av följande:

- (1) En tillsynsstyrelse, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 28.
- (2) En förvaltningsstyrelse, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 32.
- (3) En ordförande, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 33.
- (4) En verkställande direktör, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 38.
- (5) En överklagandenämnd enligt artikel 44, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 46.

Artikel 5
Säte

Myndigheten ska ha sitt säte i Frankfurt.

KAPITEL II
MYNDIGHETENS UPPGIFTER OCH BEFOGENHETER

Artikel 6
Myndighetens uppgifter och befogenheter

1. Myndigheten ska ha följande uppgifter:
 - a) Att bidra till upprättandet av gemensamma standarder och metoder av hög kvalitet för reglering och tillsyn, bland annat genom att avge yttranden till gemenskapsinstitutionerna och utarbeta riktlinjer, rekommendationer och förslag till tekniska standarder som ska grundas på de rättsakter som anges i artikel 1.2.
 - b) Att bidra till en konsekvent tillämpning av gemenskapslagstiftningen, bland annat genom att bidra till en gemensam tillsynskultur, säkerställa en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av de rättsakter som anges i artikel 1.2, förebygga regelarbitrage, medla och lösa tvister mellan nationella tillsynsmyndigheter, främja inbördes överensstämmelse i tillsynskollegiernas verksamhet och vidta åtgärder i krissituationer.
 - c) Underlätta delegering av uppgifter och ansvar mellan nationella tillsynsmyndigheter.
 - d) Samarbeta nära med ESRB, bland annat genom att ge detta organ all information som krävs för att det ska kunna genomföra sina uppgifter och säkerställa att dess varningar och rekommendationer följs upp korrekt.
 - e) Genomföra kollegiala utvärderingar av nationella tillsynsmyndigheter i syfte att öka den inbördes överensstämmelsen mellan resultaten av tillsynen.
 - f) Övervaka och bedöma marknadens utveckling inom sitt behörighetsområde.
 - g) Fullgöra varje annan specifik uppgift som anges i denna förordning eller i de gemenskapsrättsakter som avses i artikel 1.2.
2. Vid utförandet av de uppgifter som anges i punkt 1 ska myndigheten ha de befogenheter som fastställs genom denna förordning, och i synnerhet befogenhet att
 - a) utarbeta förslag till tekniska standarder i de specifika fall som avses i artikel 7,
 - b) utfärda riktlinjer och rekommendationer enligt artikel 8,
 - c) utfärda rekommendationer i specifika fall i enlighet med artikel 9.3,

- d) fatta enskilda beslut riktade till nationella tillsynsmyndigheter i de specifika fall som avses i artiklarna 10 och 11,
 - e) fatta enskilda beslut riktade till finansiella institut i de specifika fall som avses i artiklarna 9.6, 10.3 och 11.3, och
 - f) avge yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen i enlighet med artikel 19.
3. Myndigheten ska i fråga om juridiska personer eller verksamheter med gemenskapsdimensioner utöva alla exklusiva tillsynsbefogenheter som den tilldelats genom de rättsakter som avses i artikel 1.2.

I detta syfte ska myndigheten ha tillräckliga utrednings- och verkställandebefogenheter enligt tillämplig lagstiftning och möjlighet att ta ut avgifter.

Artikel 7 *Tekniska standarder*

1. Myndigheten får utarbeta tekniska standarder inom de områden som särskilt anges i de rättsakter som avses i artikel 1.2. Myndigheten ska överlämna sina förslag till standarder till kommissionen för godkännande.

Innan så sker, ska den i tillämpliga fall ha genomfört ett öppet offentligt samråd om de tekniska standarderna och analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna i sammanhanget.

Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av förslaget till standarder besluta huruvida den ska godkänna det. Kommissionen får förlänga denna tidsfrist med en månad. Om det ligger i gemenskapens intresse får kommissionen godkänna standarderna endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen inte godkänner standarderna eller godkänner dem endast delvis eller med ändringar ska den underrätta myndigheten om skälen till detta.

2. Standarderna ska antas av kommissionen genom förordningar eller beslut och offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 8 *Riktlinjer och rekommendationer*

Myndigheten ska, i syfte att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis inom ESFS och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av gemenskapslagstiftningen, utfärda riktlinjer och rekommendationer riktade till nationella tillsynsmyndigheter eller finansiella institut.

De nationella tillsynsmyndigheterna ska med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer och rekommendationer.

Om en nationell tillsynsmyndighet inte tillämpar dessa riktlinjer eller rekommendationer ska den underrätta myndigheten om skälen till detta.

Artikel 9

Konsekvent tillämpning av gemenskapsbestämmelserna

1. Om en nationell tillsynsmyndighet inte har tillämpat de rättsakter som avses i artikel 1.2 på ett korrekt sätt, till exempel genom att underlåta att säkerställa att ett finansiellt institut uppfyller kraven i dessa rättsakter, ska myndigheten kunna utöva de befogenheter som anges i punkterna 2, 3 och 6 i denna artikel.

2. Kommissionen får, på begäran av en eller flera nationella tillsynsmyndigheter eller av kommissionen eller på eget initiativ och efter att ha underrättat den berörda nationella tillsynsmyndigheten, utreda hävdad felaktig tillämpning av gemenskapslagstiftningen.

Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs genom artikel 20, ska den nationella tillsynsmyndigheten utan dröjsmål förse den europeiska myndigheten med alla de uppgifter som denna finner vara nödvändiga för sin utredning.

3. Den europeiska myndigheten kan senast inom två månader från det att den inledde sin utredning till den nationella tillsynsmyndigheten rikta en rekommendation i vilken den anger vilka åtgärder som krävs för att följa gemenskapslagstiftningen.

Den nationella tillsynsmyndigheten ska inom tio arbetsdagar från mottagandet av rekommendationen underrätta den europeiska myndigheten om de åtgärder den har vidtagit, eller avser att vidta, för att säkerställa överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen.

4. Om den nationella tillsynsmyndigheten inte har rättat sig efter gemenskapslagstiftningen inom en månad från mottagandet av den europeiska myndighetens rekommendation får kommissionen, efter underrättelse från denna myndighet eller på eget initiativ, fatta beslut om krav på den nationella tillsynsmyndigheten att vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter gemenskapslagstiftningen.

Kommissionen ska fatta sådana beslut senast tre månader efter antagandet av rekommendationen. Kommissionen får förlänga denna tidsfrist med en månad.

Kommissionen ska säkerställa att beslutets adressaters rätt att bli hörda iakttas.

Den europeiska myndigheten och de nationella tillsynsmyndigheterna ska överlämna alla nödvändiga uppgifter till kommissionen.

5. Den nationella tillsynsmyndigheten ska inom tio arbetsdagar från mottagandet av det beslut som avses i punkt 4 underrätta kommissionen och den europeiska myndigheten om de åtgärder den har vidtagit eller avser att vidta för att genomföra kommissionens beslut.

6. Om en nationell tillsynsmyndighet inte rättar sig efter ett sådant beslut som avses i punkt 4 i denna artikel inom den där angivna tidsfristen, och om det är nödvändigt att

utan dröjsmål åtgärda den nationella tillsynsmyndighetens bristande iakttagande av gemenskapslagstiftningen för att upprätthålla eller återställa neutrala konkurrensvillkor på marknaden eller för att säkerställa att det finansiella systemet fungerar korrekt och med integritet, får den europeiska myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 226 i fördraget – om de relevanta kraven i de rättsakter som avses i artikel 1.2 är direkt tillämpliga på finansiella institut, anta ett enskilt beslut riktat till ett finansiellt institut om krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapslagstiftningen, däribland även att upphöra att tillämpa eventuell oförenlig praxis.

Den europeiska myndighetens beslut ska överensstämma med det beslut som kommissionen antagit enligt punkt 4.

7. Beslut som antagits enligt punkt 6 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de nationella tillsynsmyndigheterna.

Alla åtgärder de nationella tillsynsmyndigheterna vidtar avseende förhållanden som är föremål för ett beslut enligt punkt 4 eller 6 ska vara förenliga med det beslutet.

Artikel 10 *Åtgärder i krissituationer*

1. Vid ogynnsam utveckling som kan komma att allvarligt äventyra de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller stabiliteten i det finansiella systemet, helt eller delvis, inom gemenskapen får kommissionen, på eget initiativ eller efter begäran från myndigheten, rådet eller ESRB, anta ett beslut riktat till myndigheten om att en krissituation enligt denna förordning föreligger.
2. Om kommissionen har antagit ett beslut enligt punkt 1, får myndigheten anta enskilda beslut om krav på de nationella tillsynsmyndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med de rättsakter som avses i artikel 1.2 för att åtgärda risker som kan äventyra de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller stabiliteten, helt eller delvis, i det finansiella systemet genom att säkerställa att de finansiella instituten och de nationella tillsynsmyndigheterna uppfyller kraven i dessa rättsakter.
3. Om en nationell tillsynsmyndighet inte rättar sig efter det beslut av den europeiska myndigheten som avses i punkt 2 inom den där angivna tidsfristen, får den europeiska myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 226 i fördraget – om de relevanta kraven i de rättsakter som avses i artikel 1.2 är direkt tillämpliga på finansiella institut, anta ett enskilt beslut riktat till ett finansiellt institut om krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt dessa rättsakter, däribland även att upphöra att tillämpa eventuell oförenlig praxis.
4. Beslut som antagits enligt punkt 3 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de nationella tillsynsmyndigheterna.

Alla åtgärder de nationella tillsynsmyndigheterna vidtar avseende förhållanden som är föremål för ett beslut enligt punkt 2 eller 3 ska vara förenliga med det beslutet.

Artikel 11
Lösande av tvister mellan nationella tillsynsmyndigheter

1. Om en nationell tillsynsmyndighet ogillar en annan nationell tillsynsmyndighets förfarande, med avseende på innehållet i en av dennas åtgärder eller på grund av att den avstått från att vidta åtgärder inom ett område där samarbete, samordning eller gemensamma beslut krävs av nationella tillsynsmyndigheter från mer än en medlemsstat, får den europeiska myndigheten – utan att det påverkar de befogenheter som fastställs genom artikel 9 – på begäran av en eller flera av de berörda nationella tillsynsmyndigheterna bistå dessa myndigheter med att nå fram till en överenskommelse enligt förfarandet i punkt 2.
2. Myndigheten ska ange en tidsfrist för förlikningen mellan de nationella tillsynsmyndigheterna med beaktande av eventuella relevanta föreskrivna tidsfrister i de rättsakter som avses i artikel 1.2 och av hur komplex och brådskande frågan är.
3. Om vid slutet av förlikningsskedet de berörda nationella tillsynsmyndigheterna inte har lyckats nå någon överenskommelse, får den europeiska myndigheten fatta ett beslut som ålägger dem att vidta en specifik åtgärd eller avstå från åtgärder i syfte att avgöra frågan i enlighet med gemenskapslagstiftningen.
4. Om en nationell tillsynsmyndighet inte rättar sig efter den europeiska myndighetens beslut och därigenom inte säkerställer att ett finansiellt institut uppfyller krav som är direkt riktade till det enligt de rättsakter som avses i artikel 1.2, får den europeiska myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 226 i fördraget – anta ett enskilt beslut riktat till ett finansiellt institut om krav på nödvändiga åtgärder som institutet ska vidta för att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapslagstiftningen, däribland även krav på att upphöra med viss praxis.

Artikel 12
Tillsynskollegier

1. Myndigheten ska bidra till att främja ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet i tillsynskollegier och verka för enhetlighet i de olika kollegiernas tillämpning av gemenskapslagstiftningen.
2. Myndigheten ska i den utsträckning den finner lämpligt delta som observatör i tillsynskollegiernas arbete. Då den deltar på detta sätt ska den betraktas som ”nationell tillsynsmyndighet” enligt definitionen i relevant lagstiftning och efter begäran om detta få all relevant information som kommer varje ledamot i kollegiet till del.
3. Myndigheten ska i samarbete med företrädarna för de nationella tillsynsmyndigheterna inom tillsynskollegierna i tillämpliga fall definiera och samla in all relevant information från de nationella tillsynsmyndigheterna för att underlätta dessa kollegiers arbete.

Den ska upprätta och driva ett centralt system för att göra informationen tillgänglig för de nationella tillsynsmyndigheternas företrädare i tillsynskollegierna.

Artikel 13
Delegering av uppgifter och ansvar

1. De nationella tillsynsmyndigheterna får genom bilaterala avtal delegera uppgifter och ansvar till andra nationella tillsynsmyndigheter.
2. Myndigheten ska underlätta delegering av uppgifter och ansvar mellan nationella tillsynsmyndigheter genom att identifiera vilka slag av uppgifter och ansvar som kan delegeras eller utövas gemensamt och genom att främja bästa praxis.
3. De nationella tillsynsmyndigheterna ska underrätta den europeiska myndigheten om de avtal om delegering som de avser att ingå. De får inte sätta i kraft avtalen förrän tidigast en månad efter att ha underrättat den europeiska myndigheten.

Denna får yttra sig om det avsedda avtalet inom en månad från det att den underrättats om det.

Den europeiska myndigheten ska på lämpligt sätt offentliggöra varje avtal om delegering som ingås mellan nationella tillsynsmyndigheter så att det säkerställs att alla berörda parter underrättas i tillfredsställande utsträckning.

Artikel 14
Gemensam tillsynskultur

1. Myndigheten ska bidra aktivt till att bygga upp en gemensam europeisk tillsynskultur och en konsekvent tillsynspraxis samt säkerställa att enhetliga förfaranden och konsekventa metoder tillämpas i hela gemenskapen, och den ska minst utföra följande:
 - (a) Avge yttranden till nationella tillsynsmyndigheter.
 - b) Främja ett effektivt bilateralt och multilateralt informationsutbyte mellan nationella tillsynsmyndigheter under fullständigt iakttagande av tillämpliga bestämmelser om sekretess och skydd av personuppgifter i gemenskapslagstiftningen på området.
 - c) Bidra till utvecklingen av enhetliga tillsynsstandarder av hög kvalitet, även avseende rapportering.
 - d) Utvärdera tillämpningen av de tekniska standarder på området som antagits av kommissionen och av de riktlinjer och rekommendationer som den själv utfärdat och i tillämpliga fall föreslå ändringar.
 - e) Upprätta sektorsspecifika och sektorövergripande utbildningsprogram, underlätta personalutbyte och uppmuntra de nationella tillsynsmyndigheterna att öka utnyttjandet av system för utsändning av personal och andra instrument.
2. Myndigheten får i tillämplig utsträckning utveckla nya praktiska instrument och konvergensskapande medel för att främja gemensam metodik och praxis i tillsynen.

Artikel 15
Kollegial utvärdering av nationella tillsynsmyndigheter

1. Myndigheten ska regelbundet genomföra kollegiala utvärderingar av vissa av eller alla de nationella tillsynsmyndigheternas verksamheter för att ytterligare öka jämförbarheten mellan tillsynsresultaten. Den ska i detta syfte utarbeta metoder för att objektivt bedöma och jämföra de myndigheter som utvärderas.
2. Den kollegiala utvärderingen ska särskilt, men inte uteslutande, omfatta följande:
 - (a) Institutionsstrukturens lämplighet, den nationella tillsynsmyndighetens personals omfattning och kunnande med särskild hänsyn till möjligheterna att effektivt tillämpa de rättsakter som avses i artikel 1.2 och kapaciteten att anpassa sig till marknadsutvecklingen.
 - b) Den grad av konvergens som uppnåtts i tillämpningen av gemenskapslagstiftningen och i tillsynspraxis, även med avseende på tekniska standarder, riktlinjer och rekommendationer som antagits enligt artiklarna 7 och 8 och den utsträckning i vilken tillsynspraxis uppfyller målen i gemenskapslagstiftningen.
 - c) God praxis som utvecklats av vissa nationella tillsynsmyndigheter och som med fördel kan antas av andra nationella tillsynsmyndigheter.
3. Den europeiska myndigheten kan med utgångspunkt i den kollegiala utvärderingen utfärda rekommendationer till berörda nationella tillsynsmyndigheter.

Artikel 16
Samordningsuppgifter

Myndigheten ska svara för den allmänna samordningen mellan de nationella tillsynsmyndigheterna, även i händelse av att en ogynnsam utveckling kan komma att äventyra de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller stabiliteten hos det finansiella systemet i gemenskapen.

Myndigheten ska främja samordnade reaktioner från gemenskapen, bland annat genom att

- (1) underlätta informationsutbytet mellan de nationella tillsynsmyndigheterna,
- (2) fastställa omfattningen av den ogynnsamma utvecklingen och kontrollera tillförlitligheten hos den information som ska göras tillgänglig för alla nationella tillsynsmyndigheter,
- (3) fungera som medlare efter begäran av nationella tillsynsmyndigheter eller på eget initiativ, utan att detta ska påverka artikel 11, och
- (4) utan dröjsmål underrätta ESRB om krissituationer som kan komma att uppstå.

Artikel 17
Bedömning av marknadsutvecklingen

1. Myndigheten ska övervaka och bedöma marknadsutvecklingen inom sitt behörighetsområde och när så krävs underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och ESRB samt Europaparlamentet, rådet och kommissionen om relevanta mikroprudentiella tendenser, potentiella risker och sårbarheter.

Myndigheten ska särskilt i samarbete med ESRB ta initiativ till och samordna EU-omfattande utvärderingar av de finansiella institutens förutsättningar för att stå emot en ogynnsam utveckling på marknaden. I detta syfte ska den utarbeta följande för tillämpning av de nationella tillsynsmyndigheterna.

- a) Gemensamma metoder för att bedöma effekterna på instituts finansiella ställning under olika ekonomiska scenarier.
 - b) Ett gemensamt tillvägagångssätt för att sprida resultaten av dessa bedömningar av finansiella instituts motståndskraft.
2. Myndigheten ska minst en gång per år, och oftare om så krävs – utan att det påverkar ESRB:s uppgifter enligt förordning (EG) nr .../2009 – till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB överlämna bedömningar av tendenser, potentiella risker och sårbarheter inom sitt behörighetsområde.

Myndigheten ska i dessa bedömningar även införa en klassificering av de huvudsakliga riskerna och sårbarheterna och, när så krävs, rekommendera förebyggande eller korrigerande åtgärder.

3. Myndigheten ska i nära samarbete med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten respektive Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten se till att utveckling, risker och sårbarheter bevakas tillfredsställande även i ett sektorövergripande perspektiv.

Artikel 18
Internationella förbindelser

Myndigheten kan, utan att det påverkar gemenskapsinstitutionernas behörighetsområden, utveckla kontakter med tillsynsmyndigheter i tredjeländer. Den får ingå administrativa avtal med internationella organisationer och förvaltningar i tredjeländer.

Myndigheten ska bistå i förberedelserna för beslut om likvärdighet avseende tillsynsordningar i tredjeländer i enlighet med de rättsakter som avses i artikel 1.2.

Artikel 19
Övriga uppgifter

1. Myndigheten får efter begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen eller på eget initiativ avge yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om alla frågor som har samband med dess behörighetsområde.

2. När det gäller bedömningar av den finansiella stabiliteten i fusioner och förvärv som omfattas av direktiv 2007/44/EG får myndigheten på eget initiativ eller efter ansökan från någon nationell tillsynsmyndighet utfärda och offentliggöra yttranden om en stabilitetsbedömning som ska utföras av en myndighet i en medlemsstat. Artikel 20 ska tillämpas.

Artikel 20
Insamling av uppgifter

1. På begäran av myndigheten ska medlemsstaternas nationella tillsynsmyndigheter och andra offentliga myndigheter lämna alla nödvändiga upplysningar så att den kan fullgöra de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning.

Myndigheten kan också begära att information ska lämnas vid återkommande tillfällen.

2. Om information inte är tillgänglig eller inte görs tillgänglig i tid av medlemsstaternas nationella tillsynsmyndigheter och andra offentliga myndigheter får den europeiska myndigheten sända en motiverad begäran direkt till relevanta finansiella institut och andra parter. Den ska underrätta de berörda nationella tillsynsmyndigheterna om sådana framställningar.

På begäran av den europeiska myndigheten ska medlemsstaternas nationella tillsynsmyndigheter och andra offentliga myndigheter bistå den vid insamlingen av sådan information.

3. Myndigheten får endast använda konfidentiell information som den mottagit från nationella tillsynsmyndigheter, andra offentliga myndigheter eller finansiella institut och andra parter för att utföra uppgifter som den tilldelats genom denna förordning.

Artikel 21
Relationer till ESRB

1. Europeiska bankmyndigheten ska samarbeta med ESRB.
2. Myndigheten ska samarbeta nära med ESRB. Den ska regelbundet tillhandahålla sådan uppdaterad information som är nödvändig för att ESRB ska kunna utföra sina uppgifter. Alla uppgifter som inte ingår i sammanfattningar eller i kollektiva uppgifter och som är nödvändiga för att ESRB ska kunna utföra sina uppgifter ska utan dröjsmål tillhandahållas ESRB efter en motiverad begäran enligt artikel [15] i förordning (EG) nr .../2009.
3. Myndigheten ska i enlighet med punkterna 4 och 5 se till att en korrekt uppföljning görs av ESRB:s varningar och rekommendationer enligt artikel [16] i förordning (EG) nr .../2009 [ESRB-förordningen].
4. När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation som ESRB riktar till den ska den utan dröjsmål kalla till sammanträde i tillsynsstyrelsen och bedöma i vilken utsträckning varningen eller rekommendationen påverkar dess utförande av sina uppgifter.

Den ska med relevant beslutsförfarande i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom denna förordning fastställa vilka åtgärder som ska vidtas för att åtgärda de frågor som identifierats i varningen eller rekommendationen.

Om myndigheten inte vidtar några åtgärder till följd av en rekommendation ska den överlämna en motivering av detta till ESRB.

5. När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation från ESRB som är riktad till en nationell tillsynsmyndighet ska den i tillämpliga fall utöva de befogenheter som den tilldelats genom denna förordning för att säkerställa att en uppföljning görs utan dröjsmål.

Om adressaten avser att inte följa ESRB:s rekommendation, ska den underrätta tillsynsstyrelsen om detta och med den diskutera sina skäl för att inte handla.

Den nationella tillsynsmyndigheten ska vederbörligen beakta tillsynsstyrelsens synpunkter när den underrättar ESRB i enlighet med artikel [17] i förordning (EG) nr .../2009 [ESRB-förordningen].

6. Vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning ska myndigheten i högsta grad beakta ESRB:s varningar och rekommendationer.

Artikel 22

Intressentgrupp för försäkring, återförsäkring och tjänstepensioner

1. För samråd med intressenter på områden av betydelse för myndighetens utförande av sina uppgifter ska en intressentgrupp för försäkring, återförsäkring och tjänstepensionsfonder inrättas.
2. Den ska ha 30 ledamöter med en rättvis fördelning mellan företrädare för försäkrings- och återförsäkringsföretag samt tjänstepensionsfonder i gemenskapen, dessas anställda samt konsumenter och användare av försäkrings-, återförsäkrings- och tjänstepensionstjänster.

Intressentgruppen för försäkring, återförsäkring och tjänstepensionsfonder ska sammanträda minst två gånger om året.

3. Ledamöterna i intressentgruppen för försäkring, återförsäkring och tjänstepensionsfonder ska utses av myndighetens tillsynsstyrelse på förslag av relevanta intressenter.

I sitt beslut ska tillsynsstyrelsen i största möjliga utsträckning se till att en lämplig geografisk avvägning görs mellan företrädare för intressenter runt om i gemenskapen.

Myndigheten ska se till att intressentgruppen för försäkring, återförsäkring och tjänstepensionsfonder ges tillfredsställande sekretariatsstöd.

4. Ledamöterna i intressentgruppen för försäkring, återförsäkring och tjänstepensionsfonder ska förordnas på två och ett halvt år, varefter ett nytt urvalsförfarande ska ske.

Ledamöter får delta under två på varandra följande perioder.

5. Intressentgruppen för försäkring, återförsäkring och tjänstepensionsfonder får avge yttranden och lämna råd till myndigheten i varje fråga som har samband med dennas uppgifter enligt artiklarna 7 och 8.
6. Intressentgruppen för försäkring, återförsäkring och tjänstepensionsfonder ska själv anta sin arbetsordning.
7. Myndigheten ska offentliggöra bankintressentgruppens yttranden och råd och resultaten av samråden med den.

Artikel 23 *Skyddsklausul*

1. Myndigheten ska se till att inga beslut som antas enligt artikel 10 eller 11 innebär intrång på något sätt i medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden.
2. Om en medlemsstat finner att ett beslut enligt artikel 11 innebär intrång i dess finanspolitiska ansvarsområden, kan den, inom en månad efter det att den europeiska myndighetens beslut notifierats till dess nationella myndighet, till den europeiska myndigheten och kommissionen notifiera att den nationella tillsynsmyndigheten inte kommer att genomföra beslutet.

I sin notifiering ska medlemsstaten ange motiven för sin åsikt och tydligt visa på vilket sätt beslutet innebär intrång i dess finanspolitiska ansvarsområden.

Om så sker ska myndighetens beslut vara vilande.

Den europeiska myndigheten ska inom en tidsfrist av en månad från medlemsstatens notifiering underrätta denna om huruvida den vidhåller, ändrar eller återkallar sitt beslut.

Om den vidhåller sitt beslut ska Europeiska unionens råd med kvalificerad majoritet enligt artikel 205 i fördraget inom två månader besluta om huruvida myndighetens beslut ska vidhållas eller återkallas.

Om rådet beslutar att vidhålla myndighetens beslut eller om det inte fattar något beslut inom två månader ska beslutet omedelbart upphöra att vara vilande.

3. Om en medlemsstat finner att ett beslut enligt artikel 10.2 innebär intrång i dess finanspolitiska ansvarsområden, kan den, inom tre arbetsdagar efter det att myndighetens beslut notifierats till dess nationella tillsynsmyndighet, till den europeiska myndigheten, kommissionen och rådet notifiera att den nationella tillsynsmyndigheten inte kommer att genomföra beslutet.

I sin notifiering ska medlemsstaten ange motiven för sin åsikt och tydligt visa på vilket sätt beslutet innebär intrång i dess finanspolitiska ansvarsområden.

Rådet ska med kvalificerad majoritet enligt artikel 205 i fördraget inom tio arbetsdagar besluta om huruvida myndighetens beslut ska vidhållas eller återkallas.

Om rådet inte fattar något beslut inom tio arbetsdagar ska myndighetens beslut anses ha vidhållits.

Artikel 24
Beslutsförfaranden

1. Innan myndigheten fattar beslut enligt artiklarna 9.6, 10.2, 10.3, 11.3 och 11.4 ska den underrätta adressaterna om sin avsikt att anta beslutet och, med full hänsyn till hur brådskande frågan är, ange en tidsfrist inom vilken adressaten kan lämna synpunkter i ärendet.
2. Myndighetens beslut ska innehålla beslutets grunder.
3. Myndighetens besluts adressater ska underrättas om vilka rättsmedel som står till deras förfogande enligt denna förordning.
4. Myndigheten ska efter lämpliga tidsintervall regelbundet ompröva beslut som den fattat enligt artikel 10.2 eller 10.3.
5. Beslut som myndigheten fattar enligt artiklarna 9, 10 och 11 ska offentliggöras, och offentliggörandet ska innehålla identitetsuppgifter för den nationella tillsynsmyndighet eller det finansiella institut som berörs och det huvudsakliga innehållet i beslutet med beaktande av finansiella instituts rättmätiga intresse av att skydda sina affärshemligheter.

KAPITEL III
ORGANISATION

AVSNITT 1
TILLSYNSSTYRELSE

Artikel 25
Sammansättning

1. Tillsynsstyrelsen ska ha följande ledamöter:
 - a) En ordförande (utan rösträtt).
 - b) Varje medlemsstats chef för den nationella tillsynsmyndighet som är behörig att utöva tillsyn över finansiella institut. Om det finns mer än en behörig myndighet i en medlemsstat ska myndigheterna överenskomma om vilken av cheferna som ska företräda dem i tillsynsstyrelsen.
 - c) En företrädare (utan rösträtt) för kommissionen.
 - d) En företrädare (utan rösträtt) för ESRB.
 - e) En företrädare (utan rösträtt) för var och en av de båda andra europeiska tillsynsmyndigheterna.

2. Varje nationell tillsynsmyndighet, och om det finns mer än en relevant nationell tillsynsmyndighet dessa myndigheter tillsammans, ska ansvara för att från sin(a) myndighet(er) utse en suppleant på hög nivå, som kan ersätta den ledamot i tillsynsstyrelsen som avses i punkt 1 b, om denna person är förhindrad att delta.
3. Tillsynsstyrelsen får besluta att inbjuda observatörer.

Verkställande direktören får delta (utan rösträtt) i tillsynsstyrelsens sammanträden.

Artikel 26 *Interna kommittéer och paneler*

1. Tillsynsstyrelsen får inrätta interna kommittéer eller paneler för specifika uppgifter som den tilldelats och besluta om att vissa klart definierade uppgifter och beslut ska delegeras till interna kommittéer eller paneler, till förvaltningsstyrelsen eller till ordföranden.
2. Vid tillämpningen av artikel 11 ska tillsynsstyrelsen sammankalla en panel som ska underlätta lösandet av tvisten och bestå av dess ordförande och två av dess ledamöter, som inte får vara företrädare för de nationella tillsynsmyndigheter som är tvistande parter.

Beslut enligt artikel 11 ska antas av tillsynsstyrelsen på förslag från panelen.

Artikel 27 *Oberoende*

När ordföranden och de röstberättigade ledamöterna i tillsynsstyrelsen utför uppgifter enligt denna förordning ska de handla oberoende och objektivt i gemenskapens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från gemenskapsinstitutioner eller –organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Artikel 28 *Uppgifter*

1. Tillsynsstyrelsen ska ge myndigheten vägledning i dess arbete och ansvara för att fatta sådana beslut som avses i kapitel II.
2. Tillsynsstyrelsen ska anta sådana yttranden, rekommendationer och beslut och utfärda sådana råd som avses i kapitel II.
3. Tillsynsstyrelsen ska utse sin ordförande.
4. Tillsynsstyrelsen ska före den 30 september varje år på förslag från förvaltningsstyrelsen anta myndighetens arbetsprogram för det kommande året och överlämna det för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Detta arbetsprogram ska antas utan att det årliga budgetförfarandet åsidosätts och därefter offentliggöras.

5. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens fleråriga arbetsprogram och överlämna det för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Det fleråriga arbetsprogrammet ska antas utan att det årliga budgetförfarandet åsidosätts och därefter offentliggöras.

6. Tillsynsstyrelsen ska godkänna budgetförslaget i enlighet med artikel 49.
7. Tillsynsstyrelsen ska ha befogenhet att vidta disciplinära åtgärder mot ordföranden och verkställande direktören och kunna återkalla deras uppdrag i enlighet med artikel 29.6 respektive artikel 30.6.

Artikel 29 *Beslutsfattande*

1. Tillsynsstyrelsen ska besluta med kvalificerad majoritet bland sina ledamöter enligt artikel 205 i fördraget när det gäller verksamhet enligt artiklarna 7 och 8 och alla åtgärder eller beslut som antas enligt kapitel VI.

Alla övriga beslut i tillsynsstyrelsen ska fattas med enkel majoritet.

2. Sammanträdena i tillsynsstyrelsen ska sammankallas av ordföranden på eget initiativ eller efter begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter och ledas av ordföranden.
3. Tillsynsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.
4. I arbetsordningen ska närmare bestämmelser för omröstningar anges, särskilt i tillämpliga fall beträffande beslutförhet. Ledamöter utan rösträtt och observatörer, med undantag av ordföranden och verkställande direktören, ska inte delta i diskussioner i tillsynsstyrelsen som avser enskilda finansiella institut, såvida inte annat föreskrivs i de rättsakter som avses i artikel 1.2.

AVSNITT 2 **FÖRVALTNINGSSTYRELSE**

Artikel 30 *Sammansättning*

1. Förvaltningsstyrelsen ska bestå av ordföranden, en företrädare för kommissionen och fyra ledamöter som tillsynsstyrelsen utsett inom sig.

Varje ledamot utom ordföranden ska ha en suppleant som kan ersätta en ledamot som är förhindrad att delta.

Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen ska förordnas på två och ett halvt år. Det kan förlängas en gång.

2. Förvaltningsstyrelsen ska fatta beslut med majoritet bland de närvarande ledamöterna. Varje ledamot ska ha en röst.

Verkställande direktören skall delta utan rösträtt i förvaltningsstyrelsens sammanträden.

Förvaltningsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

3. Sammanträdena i förvaltningsstyrelsen ska sammankallas av ordföranden på eget initiativ eller efter begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter och ledas av ordföranden.

Förvaltningsstyrelsen ska ha minst två ordinarie sammanträden per år.

4. Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen får enligt bestämmelserna i arbetsordningen låta sig biträdas av rådgivare eller experter.

Artikel 31 Oberoende

Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen ska handla oberoende och objektivt i gemenskapens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från institutioner eller organ inom gemenskapen, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ

Artikel 32 Förvaltningsstyrelsens uppgifter

1. Förvaltningsstyrelsen ska se till att myndigheten utför sitt uppdrag och de uppgifter den tilldelas i enlighet med denna förordning.
2. Förvaltningsstyrelsen ska föreslå tillsynsstyrelsen ett årligt och ett flerårigt arbetsprogram.
3. Förvaltningsstyrelsen ska utöva sina budgetbefogenheter i enlighet med artiklarna 49 och 50.
4. Förvaltningsstyrelsen ska anta myndighetens plan för personalpolitiken och, i enlighet med artikel 54.2, nödvändiga genomförandebestämmelser för tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*).
5. Förvaltningsstyrelsen ska anta särskilda bestämmelser om tillgång till myndighetens handlingar i enlighet med artikel 56.
6. Förvaltningsstyrelsen ska, efter samråd med tillsynsstyrelsen, anta en årsrapport om myndighetens verksamhet på grundval av det utkast till årsrapport som avses i artikel 38.4 och senast den 15 juni överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska offentliggöras.

7. Förvaltningsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.
8. Förvaltningsstyrelsen ska utse och återkalla överklagandenämndens ledamöter i enlighet med artikel 44.3 och 44.5.

AVSNITT 3

ORDFÖRANDE

Artikel 33

Utseende och uppgifter

1. Myndigheten ska företrädas av en ordförande på heltid som ska vara en oberoende expert.

Ordföranden ska ansvara för att förbereda arbetet i tillsynsstyrelsen och leda sammanträdena i tillsynsstyrelsen och förvaltningsstyrelsen.

2. Ordföranden ska efter ett öppet urvalsförfarande utses av tillsynsstyrelsen utifrån sina meriter, färdigheter, kunskaper om finansiella institut och marknader och sin erfarenhet med relevans för finansiell tillsyn och reglering.

Innan ordföranden utses ska tillsynsstyrelsens val av kandidat tillstyrkas av Europaparlamentet.

Tillsynsstyrelsen ska också bland sina ledamöter utse en suppleant som ska utföra ordförandens uppgifter i dennes frånvaro.

3. Ordförandens mandatperiod ska vara fem år och få förnyas en gång.
4. Under nio månader före utgången av ordförandens femåriga mandatperiod ska tillsynsstyrelsen utvärdera
 - a) resultaten under den första mandatperioden och hur dessa uppnåtts, och
 - b) myndighetens uppgifter och behov under de närmaste åren.

Tillsynsstyrelsen får med beaktande av utvärderingen förnya ordförandens mandat en gång under förutsättning att Europaparlamentet tillstyrker detta.

5. Ordföranden får endast avlägsnas från sitt uppdrag genom beslut av tillsynsstyrelsen som ska tillstyrkas av Europaparlamentet.

Ordföranden får inte hindra tillsynsstyrelsen från att diskutera frågor som rör henne eller honom, särskilt behovet av att skilja henne eller honom från sitt uppdrag, och får inte delta i överväganden om sådana frågor.

Artikel 34
Oberoende

Utan att det påverkar tillsynsstyrelsens funktion i fråga om ordförandens uppgifter, ska ordföranden varken efterfråga eller ta emot instruktioner från gemenskaps-institutioner eller – organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Artikel 35
Rapportering

1. Europaparlamentet får, med full respekt för ordförandens oberoende, uppmana henne eller honom eller hans eller hennes suppleant att regelbundet göra ett uttalande inför dess ansvariga utskott och besvara frågor från detta utskotts ledamöter.
2. Europaparlamentet får även uppmana ordföranden att rapportera om sitt utförande av uppgifterna.

AVSNITT 4
VERKSTÄLLANDE DIREKTÖR

Artikel 36
Utseende

1. Myndigheten ska förvaltas av en verkställande direktör på heltid som ska vara en oberoende expert.
2. Verkställande direktören ska efter ett öppet urvalsförfarande utses av tillsynsstyrelsen utifrån sina meriter, färdigheter, kunskaper om finansiella institut och marknader och sin erfarenheter med relevans för finansiell tillsyn och reglering och av arbetsledning.
3. Verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år och få förnyas en gång.
4. Under nio månader före utgången av verkställande direktörens femåriga mandatperiod ska tillsynsstyrelsen genomföra en utvärdering.

Vid utvärderingen ska tillsynsstyrelsen särskilt bedöma

- a) resultaten under den första mandatperioden och hur dessa uppnåtts, och
- b) Myndighetens uppgifter och behov under de närmaste åren.

Tillsynsstyrelsen får med beaktande av utvärderingen förnya verkställande direktörens mandat en gång.

5. Verkställande direktören får endast avlägsnas från sitt uppdrag genom beslut av tillsynsstyrelsen.

Artikel 37
Oberoende

Utan att det påverkar förvaltningsstyrelsens och tillsynsstyrelsens respektive funktioner i fråga om verkställande direktörens uppgifter, ska denne varken efterfråga eller ta emot instruktioner från gemenskaps-institutioner eller –organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Artikel 38
Verkställande direktörens uppgifter

1. Verkställande direktören ska ansvara för förvaltningen av myndigheten och förbereda arbetet i förvaltningsstyrelsen.
2. Verkställande direktören ska ha ansvaret för att genomföra myndighetens årliga arbetsprogram under vägledning av tillsynsstyrelsen och kontroll av förvaltningsstyrelsen.
3. Verkställande direktören ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att myndigheten fungerar i enlighet med denna förordning, vilket i synnerhet omfattar antagande av interna administrativa instruktioner och offentliggörande av meddelanden.
4. Verkställande direktören ska utarbeta ett flerårigt arbetsprogram i enlighet med artikel 32.2.
5. Senast den 30 juni varje år ska verkställande direktören föreslå förvaltningsstyrelsen ett arbetsprogram för det följande året.
6. Verkställande direktören ska utarbeta ett preliminärt förslag till budget för myndigheten enligt artikel 49 och genomföra myndighetens budget i enlighet med artikel 50.
7. Verkställande direktören ska varje år utarbeta ett utkast till årsrapport med ett avsnitt om myndighetens reglerings- och tillsynsverksamheter och ett avsnitt om ekonomiska och administrativa frågor.
8. Verkställande direktören ska, när det gäller myndighetens personal, utöva de befogenheter som anges i artikel 54 och behandla personalfrågor.

Kapitel IV

Det europeiska systemet för finansiell tillsyn

AVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 39

Sammansättning

1. Myndigheten ska ingå i ett europeiskt system för finansiell tillsyn (ESFS) som ska fungera som ett nätverk för tillsynsorgan.
2. ESFS ska omfatta följande:
 - a) Medlemsstaternas myndigheter enligt artikel 1.2 i denna förordning, artikel 1.2 i förordning (EG) nr .../2009 [EBA] och artikel 1.2 i förordning (EG) nr .../2009 [ESMA].
 - b) Myndigheten.
 - c) Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten som inrättats genom artikel 1 i förordning (EG) nr .../2009 [EBA].
 - d) Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten som inrättats genom artikel 1 i förordning (EG) nr .../2009 [ESMA].
 - e) Den gemensamma kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna som föreskrivs i artikel 40.
 - f) Kommissionen, när det gäller utförandet av de uppgifter som avses i artiklarna 7, 9 och 10.
3. Myndigheten ska inom den gemensamma kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna som inrättas genom artikel 40 samarbeta nära och regelbundet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och därvid nå fram till gemensamma ståndpunkter på området för tillsyn över finansiella konglomerat och andra sektorövergripande frågor.

AVSNITT 2

GEMENSAMMA KOMMITTÉN FÖR DE EUROPEISKA TILLSYNSMYNDIGHETERNA

Artikel 40

Inrättande

1. En gemensam kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna ska inrättas.

2. Den gemensamma kommittén ska fungera som ett forum där myndigheten ska samarbeta nära och regelbundet och säkerställa sektorövergripande konvergens med verksamheterna i Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.
3. Myndigheten ska tillhandahålla tillfredsställande resurser för administrativt stöd åt gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna. Detta ska omfatta personal-, administrations-, infrastruktur- och driftskostnader.

Artikel 41 Sammansättning

1. Gemensamma kommittén ska bestå av ordföranden och ordförandena i Europeiska bankmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten samt, i tillämpliga fall, ordföranden i en underkommitté som inrättats enligt artikel 43.1.
2. Verkställande direktören, kommissionen och ESRB ska inbjudas som observatörer till sammanträdena i gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna och i de underkommittéer som avses i artikel 43.
3. Ordföranden i gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna ska utses för ett år i taget enligt ett rullande schema bland ordförandena i Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.
4. Gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning. I dessa kan ytterligare deltagare i kommitténs sammanträden komma att anges.

Gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna ska sammanträda minst varannan månad.

Artikel 42 Gemensamma ståndpunkter och handlingar

Inom ramen för sina uppgifter enligt kapitel II, och särskilt i fråga om genomförandet av direktiv 2002/87/EG, ska myndigheten i tillämpliga fall nå fram till gemensamma ståndpunkter tillsammans med Europeiska bankmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, beroende på vad som är tillämpligt.

Handlingar enligt artikel 7, 9, 10 eller 11 i denna förordning avseende tillämpningen av direktiv 2002/87/EG och av andra rättsakter som avses i artikel 1.2 som också ligger inom behörighetsområdet för Europeiska bankmyndigheten eller Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten ska antas parallellt av myndigheten och, beroende på vad som är tillämpligt, Europeiska bankmyndigheten och/eller Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Artikel 43
Underkommittéer

För tillämpningen av artikel 42 ska en underkommitté för finansiella konglomerat inrättas inom gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna.

Underkommittén ska bestå av de personer som nämns i artikel 41.1 och en företrädare på hög nivå för den tjänstgörande personalen på den relevanta nationella tillsynsmyndigheten i varje medlemsstat.

Underkommittén ska utse en ordförande bland sina ledamöter som också ska vara ledamot i gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna.

Gemensamma kommittén får inrätta ytterligare underkommittéer.

AVSNITT 3
ÖVERKLAGANDENÄMND

Artikel 44
Sammansättning

1. Överklagandenämnden ska vara ett gemensamt organ för Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.
2. Överklagandenämnden ska ha sex ledamöter och sex suppleanter med relevanta kunskaper och erfarenheter som inte då de utses är anställda vid nationella tillsynsmyndigheter eller andra gemenskapsinstitutioner eller nationella institutioner som deltar i myndighetens verksamheter.

Överklagandenämnden ska utse en ordförande.

Dess beslut ska fattas med en majoritet på minst fyra av dess sex ledamöter.

Överklagandenämnden ska sammankallas vid behov av ordföranden.

3. Två ledamöter och två suppleanter i överklagandenämnden ska utses av myndigheten från en förslagslista från kommissionen efter en offentlig inbjudan till intresseanmälan, som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, och efter samråd med tillsynsstyrelsen.

Övriga ledamöter ska utses i enlighet med förordning (EG) nr .../... [EBA] och förordning (EG) nr .../... [ESMA].

4. Mandatperioden för överklagandenämndens ledamöter ska vara fem år. Den kan förnyas en gång.
5. Ledamöter i överklagandenämnden, som utsetts av myndighetens tillsynsstyrelse, får inte avsättas under sin mandatperiod, så länge de inte har befunnits skyldiga till

något allvarligt fel och styrelsen efter samråd med tillsynsmyndigheten fattar beslut om avsättande efter samråd med tillsynsstyrelsen.

6. Myndigheten, Europeiska bankmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten ska se till att överklagandenämnden ges tillfredsställande driftsstöd och sekretariatstjänster.

Artikel 45

Oberoende och opartiskhet

1. Överklagandenämndens ledamöter ska vara oberoende när de fattar sina beslut. De får inte vara bundna av några instruktioner. De får inte utföra några andra uppgifter inom myndigheten, dess förvaltningsstyrelse eller dess tillsynsstyrelse.
2. Överklagandenämndens ledamöter får inte delta i några överklagandeförfaranden som på något sätt berör deras personliga intressen, och inte heller om de tidigare företrätt någon av parterna i förfarandena eller deltagit i det beslut som överklagas.
3. Om en ledamot i överklagandenämnden, av något av skälen i punkt 1 eller 2 eller av något annat skäl, anser att en annan ledamot inte bör delta i ett överklagandeförfarande, ska ledamoten underrätta överklagandenämnden om detta.
4. En part i ett överklagandeförfarande får invända mot att en ledamot i överklagandenämnden deltar i förfarandet, om parten anser att något av skälen i punkterna 1 och 2 föreligger eller misstänker att ledamoten är partisk.

En invändning får inte baseras på ledamotens nationalitet och ska även förkastas om parten i överklagandeförfarandet, trots att denne var medveten om ett skäl till invändning, har vidtagit åtgärder i förfarandet, förutom eventuella invändningar angående överklagandenämndens sammansättning.

5. Överklagandenämnden ska besluta om vilka åtgärder som ska vidtas i de fall som anges i punkterna 1 och 2 utan att den berörda ledamoten deltar.

Vid beslutet ska den berörda ledamoten ersättas av sin suppleant, om inte suppleanten befinner sig i en liknande situation. I detta fall ska ordföranden utse en ersättare bland de tillgängliga suppleanterna.

6. Ledamöterna i överklagandenämnden ska förbinda sig att handla oberoende och i allmänhetens intresse.

De ska i detta syfte göra en åtagandeförklaring och en intresseförklaring, där de anger antingen att det inte föreligger några intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende eller att det inte föreligger direkta eller indirekta intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende.

Dessa förklaringar ska offentliggöras skriftligen varje år.

Kapitel V

Rättsmedel

Artikel 46 *Överklaganden*

1. Varje fysisk eller juridisk person, inbegripet nationella tillsynsmyndigheter, får överklaga varje beslut av myndigheten som fattats enligt artikel 9, 10 eller 11 eller varje annat beslut som myndigheten fattat med tillämpning av någon av de rättsakter som avses i artikel 1.2, om beslutet är riktat till den personen eller om det, trots att det är riktat till en annan person, direkt berör den överklagande personligen.
2. Överklagandet ska innehålla en motivering och sändas skriftligen till myndigheten inom två månader efter det att beslutet har meddelats den berörda personen eller, om så inte är fallet, inom två månader efter det att myndigheten offentliggjort beslutet.

Överklagandenämnden ska fatta beslut om överklagandet inom två månader efter att det ingivits.
3. Ett överklagande som ges in enligt punkt 1 får inte medföra att beslutet blir vilande.

Överklagandenämnden får dock, om den anser att omständigheterna så kräver, tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet,.
4. Om överklagandet kan tas upp till prövning, ska överklagandenämnden pröva om det är välgrundat. Den skall vid behov anmoda parterna att inom viss tid inkomma med synpunkter på meddelanden från nämnden eller på inlagor från andra parter i överklagandeförfarandet. Parterna i överklagandeförfarandet ska ha rätt att göra en muntlig framställan.
5. Överklagandenämnden får vid tillämpningen av denna artikel utöva alla befogenheter som ingår tilldelats myndigheten eller hänskjuta ärendet till dennas behöriga organ. Detta organ ska vara bundet av överklagandenämndens beslut.
6. Överklagandenämnden ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.
7. Överklagandenämndens beslut ska innehålla en motivering och offentliggöras av myndigheten.

Artikel 47 *Talan inför förstainstansrätten och domstolen*

1. Talan får väckas inför förstainstansrätten eller domstolen i enlighet med artikel 230 i fördraget mot beslut som fattats av överklagandenämnden eller, i de fall det inte finns någon möjlighet att överklaga till överklagandenämnden, av myndigheten.
2. Om myndigheten är skyldig att vidta åtgärder men underlåter att fatta beslut, får passivitetstalan väckas vid förstainstansrätten eller domstolen i enlighet med artikel 232 i fördraget.

3. Myndigheten ska vara skyldig att vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter förstainstansrättens eller domstolens dom.

KAPITEL VI **FINANSIELLA BESTÄMMELSER**

Artikel 48 *Myndighetens budget*

1. Myndighetens intäkter ska särskilt omfatta följande:
 - a) Obligatoriska bidrag från de nationella offentliga myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn över kreditinstitut.
 - b) Ett bidrag från gemenskapen, vilket tas upp i Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt).
 - c) Eventuella avgifter som ska betalas till myndigheten i de fall som anges i relevanta gemenskapsrättsakter.
2. Myndighetens utgifter ska minst avse personal-, administrations-, infrastruktur- och driftskostnader.
3. Inkomster och utgifter ska vara i balans.
4. Skattningar av myndighetens totala inkomster och utgifter ska göras för varje budgetår, som ska vara kalenderår, och redovisas i myndighetens budget.

Artikel 49 *Upprättande av budgeten*

1. Senast den 15 februari varje år ska verkställande direktören utarbeta ett förslag till skattning av myndighetens inkomster och utgifter för följande budgetår och överlämna detta preliminära budgetförslag till förvaltningsstyrelsen tillsammans med tjänsteförteckningen. Förvaltningsstyrelsen ska varje år, med stöd av det preliminära förslaget som utarbetats av verkställande direktören, genomföra en skattning av myndighetens inkomster och utgifter för nästkommande budgetår. Senast den 31 mars ska förvaltningsstyrelsen överlämna denna skattning tillsammans med ett förslag till tjänsteförteckning till kommissionen. Innan skattningen antas ska verkställande direktörens förslag godkännas av tillsynsstyrelsen.
2. Kommissionen ska överlämna skattningarna till Europaparlamentet och rådet (nedan kallade *budgetmyndigheten*) tillsammans med det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget.
3. Med utgångspunkt i denna skattning ska kommissionen i det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget ta upp de preliminära anslag som den anser nödvändiga mot bakgrund av tjänsteförteckningen och de bidrag som ska belasta Europeiska unionens allmänna budget i enlighet med artikel 272 i fördraget.

4. Budgetmyndigheten ska anta myndighetens tjänsteförteckning. Budgetmyndigheten ska bevilja de anslag som utgör bidrag till myndigheten.
5. Förvaltningsstyrelsen ska anta myndighetens budget. Budgeten ska bli slutgiltig först när Europeiska unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.
6. Förvaltningsstyrelsen ska omedelbart underrätta budgetmyndigheten om den avser att genomföra projekt som kan ha betydande ekonomiska konsekvenser för finansieringen av budgeten, särskilt projekt som rör fast egendom, t.ex. hyra eller förvärv av fastigheter. Den ska underrätta kommissionen om sådana planer. Om en av budgetmyndighetens båda parter avser att avge ett yttrande, ska den inom två veckor efter mottagandet av information om projektet meddela myndigheten sin avsikt att avge ett sådant yttrande. Om inget yttrande inkommer, får myndigheten fullfölja den planerade åtgärden.

Artikel 50

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Verkställande direktören ska fungera som utanordnare och genomföra myndighetens budget.
2. Senast den 1 mars efter utgången av varje budgetår ska myndighetens räkenskapsförare till kommissionens räkenskapsförare och revisionsrätten överlämna sina preliminära redovisningar samt rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret i fråga. Myndighetens räkenskapsförare ska också sända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till ledamöterna i tillsynsstyrelsen samt till Europaparlamentet och rådet senast den 31 mars följande år.

Kommissionens räkenskapsförare ska därefter sammanställa institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002³⁹ (nedan kallad *budgetförordningen*).
3. Efter att ha mottagit revisionsrättens iakttagelser i fråga om myndighetens preliminära räkenskaper enligt artikel 129 i budgetförordningen ska verkställande direktören på eget ansvar upprätta dess slutliga räkenskaper och överlämna dem till förvaltningsstyrelsen för yttrande.
4. Förvaltningsstyrelsen ska avge ett yttrande om myndighetens slutliga räkenskaper.
5. Senast den 1 juli efter utgången av budgetåret ska verkställande direktören tillsammans med styrelsens yttrande överlämna de slutliga redovisningarna till ledamöterna i tillsynsstyrelsen samt till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.
6. De slutliga räkenskaperna ska offentliggöras.

³⁹ EGT L 248, 16/9/2002 s. 1.

7. Senast den 30 september ska verkställande direktören besvara revisionsrättens synpunkter. Han eller hon ska även sända en kopia av sitt svar till förvaltningsstyrelsen och kommissionen.
8. Verkställande direktören ska, på Europaparlamentets begäran och i enlighet med artikel 146.3 i budgetförordningen, lägga fram alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska kunna fungera väl.
9. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2, på rekommendation av rådet, som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja myndigheten ansvarsfrihet för budgetens genomförande budgetår N.

Artikel 51
Finansiella bestämmelser

Förvaltningsstyrelsen ska anta myndighetens finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Dessa bestämmelser får inte avvika från kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002⁴⁰ såvida inte de särskilda behoven för driften av myndigheten kräver det och endast med kommissionens förhandsgodkännande.

Artikel 52
Bestämmelser om bedrägeribekämpning

1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska bestämmelserna i förordning (EG) nr 1073/1999 gälla för myndigheten utan inskränkning.
2. Myndigheten ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf)⁴¹ och ska omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all personal vid myndigheten.
3. Finansieringsbeslut samt de avtal och genomförandeinstrument som blir en följd av dessa beslut ska innehålla en uttrycklig bestämmelse om att revisionsrätten och Olaf vid behov får genomföra kontroller på plats hos mottagarna av utbetalningar från myndigheten, samt hos de anställda som ansvarar för att fördela dessa utbetalningar.

KAPITEL VII
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

⁴⁰ EGT L 357, 31.12.2002, s. 72.

⁴¹ EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

Artikel 53
Privilegier och immunitet

Protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier ska tillämpas på myndigheten och dess personal.

Artikel 54
Personal

1. Tjänsteföreskrifterna, anställningsvillkoren för övriga anställda och de bestämmelser som antagits gemensamt av Europeiska gemenskapernas institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska gälla för myndighetens personal, inbegripet dess verkställande direktör.
2. Förvaltningsstyrelsen ska i samråd med kommissionen anta de nödvändiga genomförandebestämmelserna i enlighet med bestämmelserna i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.
3. Myndigheten ska gentemot sin personal utöva de befogenheter som tillkommer tillsättningsmyndigheten enligt tjänsteföreskrifterna och den myndighet som har rätt att ingå avtal enligt anställningsvillkoren för övriga anställda.
4. Förvaltningsstyrelsen får anta bestämmelser som gör det möjligt för myndigheten att anlita utsända nationella experter från medlemsstaterna.

Artikel 55
Myndighetens ansvar

1. Vid utomobligatoriskt ansvar ska myndigheten ersätta skada som orsakats av denna eller av dess personal vid tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar. Tvister som rör ersättningen av sådana skador ska avgöras av domstolen.
2. Personalens personliga ekonomiska och disciplinära ansvar gentemot myndigheten ska regleras av de relevanta bestämmelser som gäller för myndighetens personal.

Artikel 56
Tystnadsplikt

1. Ledamöterna i tillsynsstyrelsen och förvaltningsstyrelsen, verkställande direktören och myndighetens personal, inbegripet tillfälligt utsända nationella experter, ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 287 i fördraget och de relevanta bestämmelserna i tillämplig gemenskapslagstiftning även efter det att deras förordnanden upphört.
2. Med undantag för fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning, får inga förtroliga upplysningar som de personer som avses i punkt 1 erhåller i tjänsten röjas till någon person eller myndighet utom i sammandrag eller sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda finansiella institut.

Skyldigheten enligt punkt 1 och första stycket i denna punkt ska inte hindra den europeiska myndigheten och de nationella tillsynsmyndigheterna från att använda upplysningarna vid genomförandet av de rättsakter som avses i artikel 1.2, och i synnerhet vid förfaranden för antagande av beslut.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte förhindra myndigheten från att utbyta information med nationella tillsynsmyndigheter i enlighet med denna förordning och annan gemenskapslagstiftning som är tillämplig på finansiella institut.

För sådan information ska tystnadsplikt gälla enligt punkterna 1 och 2. Myndigheten ska i sina interna verksamhetsregler fastställa hur de regler om konfidentialitet som avses i punkterna 1 och 2 ska tillämpas praktiskt.

4. Myndigheten ska tillämpa kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom⁴².

Artikel 57 *Skydd av personuppgifter*

Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vid sin behandling av personuppgifter enligt direktiv 95/46/EG eller myndighetens skyldigheter vid sin behandling av personuppgifter enligt förordning (EG) nr 45/2001 inom ramen för dess ansvarsområden.

Artikel 58 *Tillgång till handlingar*

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar som finns hos myndigheten.
2. Senast den 31 maj 2011 ska förvaltningsstyrelsen anta närmare föreskrifter för tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001.
3. De beslut som fattas av myndigheten i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 får överklagas genom klagomål till Europeiska ombudsmannen eller genom talan vid domstolen efter överklagande till överklagandenämnden, beroende på vad som är lämpligast, i enlighet med villkoren i artiklarna 195 respektive 230 i fördraget.

Artikel 59 *Språkordning*

1. Bestämmelserna i rådets förordning nr 1⁴³ ska gälla för myndigheten.
2. Förvaltningsstyrelsen ska fatta beslut om myndighetens interna språkordning.
3. De översättningar som krävs för myndighetens verksamhet ska tillhandahållas av översättningscentrumet för Europeiska unionens organ.

⁴² EGT L 317, 3.12.2001, s. 1.

⁴³ EGT 17, 6.10.1958, s. 385.

Artikel 60
Överenskommelse om säte

De nödvändiga arrangemangen beträffande Myndighetens lokaler i den medlemsstat där den har sitt säte och de resurser som ska tillhandahållas av den staten samt de särskilda regler som i den staten är tillämpliga på den verkställande direktören, ledamöterna i förvaltningsstyrelsen, myndighetens personal och deras familjemedlemmar ska, efter förvaltningsstyrelsens godkännande, fastställas i en överenskommelse om säte mellan Myndigheten och värdmedlemsstaten.

Denna medlemsstat ska garantera bästa möjliga verksamhetsvillkor för myndigheten, däribland en flerspråkig skolundervisning med europeiskt innehåll samt lämpliga kommunikationer.

Artikel 61
Deltagande av tredjeländer

Länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen och som har ingått avtal med gemenskapen och därigenom antagit och börjat tillämpa EU-rättsakter inom Myndighetens behörighetsområde enligt artikel 1.2 ska kunna delta i myndighetens arbete.

I dessa avtal ska särskilt anges regler om arten och omfattningen av samt förfarandena för dessa länders deltagande i myndighetens verksamhet, samt om finansiella bidrag och personal. Det får föreskrivas rätt att låta sig företrädas som observatör i tillsynsstyrelsen, men det ska säkerställas att dessa länder inte är företrädda vid diskussioner som rör enskilda finansiella institut, utom i de fall då länderna har direkta intressen i den fråga som behandlas.

KAPITEL VIII
ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 62
Förberedande åtgärder

1. Kommissionen ska ansvara för administrationen vid bildandet av myndigheten och dess inledande administrativa verksamhet fram till dess att den har operativ förmåga att genomföra sin egen budget.

I detta syfte får kommissionen, till dess att verkställande direktören tillträder sitt arbete efter att ha utnämnts av tillsynsstyrelsen enligt artikel 36, tillfälligt förordna en tjänsteman för att som ställföreträdare utföra verkställande direktörens uppgifter.

2. Den interimistiske verkställande direktören får godkänna alla betalningar som omfattas av de anslag som anges i myndighetens budget, när den godkänts av styrelsen, och får ingå avtal, bland annat anställningsavtal när tjänsteförteckningen för myndigheten har antagits.
3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka tillsynsstyrelsens och förvaltningsstyrelsens befogenheter.

Artikel 63
Interimistiska personalbestämmelser

1. Med undantag från artikel 54 ska villkoren i alla anställningsavtal som CEIOPS eller dess sekretariat ingått och som fortfarande är i kraft den dag då denna förordning börjar gälla fortsätta att iakttas fram till den dag då avtalen ska upphöra att gälla. Avtalen får inte förlängas.
2. Alla kontraktsanställda som avses i punkt 1 ska ges möjlighet att ingå avtal som tillfälligt anställda enligt artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda i de olika lönegrader som anges i myndighetens anställningsplan.

Ett internt urvalsförfarande, begränsat till personal som har avtal med CEIOPS eller dess sekretariat, ska genomföras efter det att denna förordning trätt i kraft av den myndighet som ingår anställningsavtal för att kontrollera kompetensen, lämpligheten och integriteten hos dem som ska anställas.

3. Beroende på art och nivå hos de funktioner som ska utföras ska godkända sökande ges avtal med en löptid som motsvarar minst den återstående tiden enligt det föregående avtalet.
4. Relevant nationell lagstiftning om anställningsavtal och andra relevanta rättsakter ska fortsätta att tillämpas på medlemmar av personalen med tidigare avtal som väljer att inte söka avtal som tillfälligt anställda eller som inte erbjuds sådana avtal i enlighet med punkt 2.

Artikel 64
Ändringar

Europaparlamentets och rådets beslut nr ... av den ... om inrättande av ett gemenskapsprogram till stöd för särskild verksamhet på området för finansiella tjänster, finansiell rapportering och revision bör ändras så att CEIOPS avförs från förteckningen över stödmottagare i avsnitt B i bilagan till det beslutet.

Artikel 65
Upphävande

Beslut 2009/79/EG om inrättande av kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner ska upphöra att gälla.

Artikel 66
Utvärdering

1. Inom tre år från den dag som anges i artikel 67 andra stycket och därefter vart tredje år ska kommissionen lägga fram en allmän rapport om resultaten av myndighetens arbete och förfarandena i denna förordning.

Rapporten ska också innehålla en utvärdering av utvecklingen mot konvergens inom reglering och tillsyn på områdena för hantering och lösande av kriser inom

gemenskapen. Utvärderingen ska bygga på ett omfattande samråd, bland annat med intressentgruppen för försäkring, återförsäkring och tjänstepensionsfonder.

2. Rapporten och eventuella åtföljande förslag ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 67
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den [...]

På Europaparlaments vägnar
[...]
Ordförande

På rådets vägnar
[...]
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

Detta dokument ska åtfölja och komplettera motiveringen. Vid ifyllandet av finansieringsöversikten bör information inte upprepas som redan förekommer i motiveringen. Denna strävan får dock inte påverka läsbarheten. Se den särskilda vägledning som utarbetats för de olika rubrikerna nedan innan detta formulär fylls i.

1. FÖRSLAGETS BENÄMNING

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr xxx om inrättande av en europeisk försäkrings- och tjänstepensionsmyndighet

2. BERÖRDA DELAR I DEN VERKSAMHETSBASERADE FÖRVALTNINGEN/BUDGETERINGEN

Politikområde/verksamhet som berörs:

Inre marknaden – Finansmarknader

3. BERÖRDA BUDGETRUBRIKER

3.1. Budgetrubriker (driftsposter och tillhörande poster för tekniskt och administrativt stöd (före detta B/A-poster)) – nummer och benämning

Nya budgetrubriker ska skapas (namn och nummer är endast vägledande):

Rubriker:

12 Inre marknaden

12.04 Finansmarknader

12.0403 Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (EIOPA)

Budgetposter:

12.0403.01 EIOPA – Bidrag enligt rubrik 1 och 2 (Personal- och administrationsutgifter)

12.0403.02 EIOPA – Bidrag enligt rubrik 3 (Driftsutgifter)

3.2. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå och påverka budgeten

Obestämd

3.3. Budgettekniska uppgifter

Budgetrubrik	Typ av utgifter		Nya	Bidrag från Efta-länder	Bidrag från ansökarländer	Rubrik i budgetplanen
120401 0101	Icke-oblig.	Diff. anslag ⁴⁴	JA	JA	NEJ	nr 1a
120401 0102	Icke-oblig.	Diff. anslag	JA	JA	NEJ	nr 1a

4. SAMMANFATTNING AV RESURSBEHOVEN

4.1. Finansiella resurser

4.1.1. Åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Typ av utgifter	Avsnitt nr		2011	2012	2013	Totalt			
-----------------	------------	--	------	------	------	--------	--	--	--

Driftsutgifter⁴⁵

Åtagandebemyndiganden	8.1.	a	4, 235	5, 950	6, 799	16, 984			
Betalningsbemyndiganden		b	4, 235	5, 950	6, 799	16, 984			

Administrativa utgifter som ingår i referensbeloppet⁴⁶

Tekniskt och administrativt stöd	8.2.4.	c	--	--	--	--			
----------------------------------	--------	---	----	----	----	----	--	--	--

TOTALT REFERENSBELOPP

Åtagandebemyndiganden		a+c	4, 235	5, 950	6, 799	16, 984			
Betalningsbemyndiganden		b+c	4, 235	5, 950	6, 799	16, 984			

Administrativa utgifter som inte ingår i referensbeloppet⁴⁷

⁴⁴ Differentierade anslag.

⁴⁵ Utgifter som inte omfattas av kapitel 12 01 i avdelning 12.

⁴⁶ Utgifter som omfattas av artikel 12 01 04 i avdelning 12.

Personalutgifter och därtill hörande utgifter (icke-diff. anslag)	8.2.5.	d	--	--	--	--			
Andra administrativa utgifter än personalutgifter och därtill hörande utgifter som inte ingår i referensbeloppet (icke-diff. anslag)	8.2.6.	e	--	--	--	--			

Totala beräknade utgifter för åtgärden

TOTALA ÅTAGANDEBEMYNDIGANDEN inklusive personalutgifter		a+c +d+ e	4, 235	5, 950	6, 799	16, 984			
TOTALA BETALNINGSBEMYNDIGANDEN inklusive personalutgifter		b+c +d+ e	4, 235	5, 950	6, 799	16, 984			

Uppgifter om samfinansiering

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Samfinansierande part		2011	2012	2013	Totalt			
Medlemsstater (nationella tillsynsmyndigheter eller finansministerier)	f	6, 352	8, 925	10, 199	25, 476			
TOTALA ÅTAGANDEBEMYNDIGANDEN inklusive samfinansiering	a+c +d+ e+f	10, 587	14, 874	16, 998	42, 459			

4.1.2. Förenlighet med den ekonomiska planeringen

- Förslaget är förenligt med gällande ekonomisk planering.
- × Förslaget kräver omfördelningar under den berörda rubriken i budgetramen.
- × Förslaget kan kräva tillämpning av bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet⁴⁸ (dvs. flexibilitetsmekanismen eller revidering av budgetramen).

⁴⁷ Andra utgifter inom kapitel 12 01 än artiklarna 12 01 04 eller 12 01 05.

⁴⁸ Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

4.1.3. *Påverkan på inkomsterna*

- × Förslaget påverkar inte inkomsterna.

4.2. Personalresurser (t.ex. tjänstemän, tillfälligt anställda och extern personal) uttryckt i heltidsekvivalenter – för ytterligare uppgifter, se punkt 8.2.1

Årsbehov	2011	2012	2013	n + 3	n + 4	n + 5 och följande budgetår
Personal totalt (antal)	2,4	2,4	2,4			

5. BESKRIVNING OCH MÅL

5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

På kort sikt att inrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten som en del av det nya EU-systemet för finansiell tillsyn. Systemet består av ett nätverk av europeiska och nationella tillsynsmyndigheter, och syftet är att få till stånd en mer effektiv och ändamålsenlig organisation för den finansiella tillsynen i EU. På lång sikt bör EIOPA stärka samordningen av tillsynen i EU:s försäkrings- och pensionsfondssektor och bidra till att skapa en europeisk dimension i den finansiella tillsynen och till att fullborda EU:s inre marknad för finansiella tjänster.

5.2. Mervärdet av en åtgärd på gemenskapsnivå – förslagets förenlighet med övriga finansiella instrument – eventuella synergieffekter

Finanskrisen har belyst flera betydande svagheter i nuvarande EU-ram för finansiell tillsyn. Följande problem, som bekräftar behovet av åtgärder på gemenskapsnivå, har identifierats:

- Det finns ingen mekanism som garanterar att nationella tillsynsmyndigheter kommer fram till bästa möjliga tillsynsbeslut för institutioner med gränsöverskridande verksamhet.
- Samarbetet och informationsutbytet mellan de nationella tillsynsorganen är otillfredsställande.
- Alla tekniska detaljer i den finansiella regleringen måste genomgå långsamma och besvärliga förfaranden.
- Gemensamma åtgärder från nationella myndigheters sida måste ta hänsyn till mängden av skiftande ordningar för reglering och tillsyn.

- Endast nationella lösningar är tillgängliga och kan genomföras, samtidigt som problemen omfattar hela Europa.

EU:s tillsynskommittéer⁴⁹ har idag begränsade befogenheter att ta itu med sådana problem.

5.3. Förslagets mål och förväntade resultat samt indikatorer för dessa inom ramen för den verksamhetsbaserade förvaltningen

Följande generella mål har identifierats för EU-systemet för finansiell tillsyn, och särskilt för Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten:

1. Skapa jämvikt mellan hemlandets och värdlandets intressen, dvs. stärka förfarandena och metoderna för ifrågasättande av nationella tillsynsmyndigheters beslut utifrån en gränsöverskridande bas.
2. Skapa likvärdiga konkurrensförhållanden för finansiella institut som är verksamma i olika medlemsstater.
3. Förbättra krisförebyggande och krishantering på EU-nivå.
4. Se till att tillsynen av de kontrollerade företagen är ändamålsenlig och kostnadseffektiv.

Med utgångspunkt i de generella målen har en rad särskilda arbetsuppgifter för ESFS definierats:

1. Alla arbetsuppgifter som idag ombesörjs av EU:s tillsynskommittéer.
2. Framtagning av tekniska standarder för att skapa en enda regelbok för EU.
3. Säkerställa en konsekvent tillämpning av EU-bestämmelser samt medla i och avgöra tvister mellan nationella tillsynsmyndigheter.
4. Säkerställa samordnat beslutsfattande vid nödsituationer.
5. Tillsyn över vissa enheter som har en Europaomfattande räckvidd.
6. Säkerställa en gemensam tillsynskultur.

I nedanstående tabell presenteras de särskilda mål som ställts upp för Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. För varje mål anges en indikator.

Mål	Förslag på indikator
-----	----------------------

⁴⁹ Europeiska banktillsynskommittén, Kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner och Europeiska värdepapperskommittén.

Framtagning av tekniska standarder för att skapa en enda regelbok för EU	<ul style="list-style-type: none"> • Antal antagna tekniska standarder i förhållande till hur många standarder som återstår att ta fram. • Antal standarder som föreslagits av EIOPA och förkastats av kommissionen. • Antal antagna icke-bindande rekommendationer.
Säkerställa en konsekvent tillämpning av EU-bestämmelserna	<ul style="list-style-type: none"> • Antal framgångsrika medlingar utan bindande avgörande. • Antal varningar om uppenbara överträdelser av gemenskapslagstiftningen.
Säkerställa en gemensam tillsynskultur: deltagande i tillsynskollegier	<ul style="list-style-type: none"> • Antal kollegier med EIOPA-deltagande. • Genomsnittligt antal sammanträden, per kollegium, med EIOPA-representanter närvarande.
Säkerställa en gemensam tillsynskultur: andra verksamheter	<ul style="list-style-type: none"> • Antal utbildningstimmar för personal vid tillsynsmyndigheten. • Antal anställda som deltagit i utbyte/utstationering. • Antal genomförda sakkunnigbedömningar. • Antal identifierade och undanröjda hinder för samstämmighet. • Nya praktiska verktyg och instrument för att främja samstämmighet.
Genomföra direkt tillsyn över Europaomfattande finansiella institut	[För närvarande relevant endast för Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten]
Säkerställa samordnat beslutsfattande vid nödsituationer	<ul style="list-style-type: none"> • Effektivitet i samband med medling, beslut och samordning i krissituationer.
Säkerställa en gemensam tillsynskultur: inhämta och förvalta mikroprudentiell information	<ul style="list-style-type: none"> • Framgång i arbetet med att utveckla de centrala databaserna: Är informationen fullständig och aktuell?

5.4. Metod för genomförande (preliminärt)

- Centraliserad förvaltning*
 - Direkt av kommissionen
 - Indirekt genom delegering till
 - genomförandeorgan
 - × sådana av gemenskaperna inrättade organ som avses i artikel 185 i budgetförordningen
 - nationella offentlighetsrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning

- Delad eller decentraliserad förvaltning*
 - Tillsammans med medlemsstaterna
 - Tillsammans med tredjeländer
- Gemensam förvaltning med internationella organisationer (ange vilka)*

Anmärkningar:

6. ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

6.1. Övervakningssystem

I förordningen om inrättande av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten föreskrivs en utvärdering, vart tredje år från och med den faktiska driftsstarten, av de erfarenheter som vunnits som ett resultat av myndighetens arbete och av de förfaranden som fastläggs i denna förordning. Därför ska kommissionen offentliggöra en allmän rapport, som också ska utvärdera framgångarna i arbetet för att få till stånd samstämmighet i fråga om reglering och tillsyn. Rapporten och eventuella därmed sammanhängande förslag ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

6.2. Utvärdering

6.2.1. Förhandsutvärdering

Två konsekvensanalyser har genomförts för förslaget om en reformering av EU:s system för finansiell tillsyn:

1. Den första generella konsekvensanalysen (SEK(2009) 715), tillsammans med meddelandet *Den finansiella tillsynen i Europa* av den 27 maj (KOM(2009) 252). Analysen i den rapporten ledde till att man valde inrättandet av EU-systemet för finansiell tillsyn som det bästa alternativet för reformeringen av ramarna för mikroprudentiell tillsyn i EU.
2. Den andra, mer specifika konsekvensanalysen har genomförts för att tjäna som följedokument till utkastet till förordningar om inrättandet av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten. I denna konsekvensanalys beaktades en rad alternativ vad gäller särskilda arbetsuppgifter och förvaltningsaspekter för de nya myndigheterna. Där ingår också budgetuppskattningar som har använts i denna finansieringsöversikt.

6.2.2. *Åtgärder som har vidtagits med anledning av en interimsk- eller efterhandsutvärdering (lärdomar som dragits av liknande åtgärder)*

Ej tillämpligt.

6.2.3. *Bestämmelser om och tidsintervall för framtida utvärderingar*

Den slutliga uppsättningen indikatorer – för bedömningen av resultatet av det arbete som utförts av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten – kommer att fastställas av kommissionen i samband med att den första begärda utvärderingen genomförs. För den slutliga bedömningen kommer de kvantitativa indikatorerna att vara lika viktiga som de kvalitativa uppgifter som samlas in under samråden, däribland input från den särskilda intressentgruppen för försäkrings- och pensionsfondssektorn. Utvärderingen kommer att genomföras vart tredje år.

7. BESTÄMMELSER OM BEDRÄGERIBEKÄMPNING

För bekämpning av bedrägeri, korrupcion och all annan olaglig verksamhet ska bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) gälla för myndigheten utan inskränkning.

Myndigheten ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och ska omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all personal vid myndigheten.

Finansieringsbeslut samt de avtal och genomförandeinstrument som blir en följd av dessa beslut ska innehålla en uttrycklig bestämmelse om att revisionsrätten och Olaf vid behov får genomföra kontroller på plats hos mottagarna av utbetalningar från myndigheten, samt hos de anställda som ansvarar för att fördela dessa utbetalningar.

8. NÄRMARE UPPGIFTER OM RESURSBEHOVEN

8.1. Kostnader för förslaget fördelade på mål

Se bilaga 1 för en detaljerad uppdelning av myndighetens kostnader och bilaga 2 för de viktigaste underliggande antagandena. I bilaga 3 återfinns en detaljerad tjänsteförteckning.

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål-, åtgärds- och resultatbeteckning	Typ av resultat	Genomsnittliga kostnader	År n		År n+1		År n+2		År n+3		År n+4		År n+5 och följande budgetår		TOTALT	
			Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader
OPERATIVT MÅL nr 1 50																
Åtgärd 1.....																
- Resultat 1																
- Resultat 2																
Åtgärd 2.....																
- Resultat 1																
Delsumma mål 1																

⁵⁰ Se beskrivning i avsnitt 5.3.

OPERATIVT MÅL nr 2 ¹																
Åtgärd 1.....																
- Resultat 1																
Delsumma mål 2																
OPERATIVT MÅL nr n ¹																
Delsumma mål n																
TOTALA KOSTNADER																

8.2. Administrativa utgifter

8.2.1. Personal – antal och typ

Typ av tjänster		Personal (befintlig plus ev. tillkommande) som krävs för att förvalta åtgärden (antal tjänster/heltidsekvivalenter)					
		2011	2012	2013	År n+3	År n+4	År n+5
Tjänstemän eller tillfälligt anställda ⁵¹ (XX 01 01)	A*/AD	1,2	1,2	1,2	--	--	--
	B*, C*/AST	1,2	1,2	1,2	--	--	--
Personal som finansieras ⁵² genom art. XX 01 02		--	--	--		--	--
Övrig personal ⁵³ som finansieras genom art. XX 01 04/05		--	--	--		--	--
TOTALT		2,4	2,4	2,4		--	--

8.2.2. Description of tasks deriving from the action

- Operativt ansvar för kommissionens förbindelser med myndigheten (motsvarande en AD-tjänst på heltid i en operativ enhet)
- Finansiell förvaltning av bidraget från gemenskapbudgeten till myndigheten (motsvarande en AST-tjänst på heltid i en operativ enhet och 20 % av en AST i den finansiella enheten)
- Övervakning och revision (20 % av en AD-tjänst på heltid i avdelningen för internrevision i GD MARKT)

8.2.3. Beskrivning av hur behovet av personal som omfattas av tjänsteföreskrifterna kommer att tillgodoses

- × Tjänster som kommer att tillföras genom omfördelning av befintliga resurser inom den förvaltande avdelningen (intern omfördelning).

12 tjänster har redan begärts i den finansieringsöversikt som bifogats ett utkast till beslut om inrättandet av ett gemenskapsprogram till stöd för särskild verksamhet på området för finansiella tjänster, finansiell rapportering och revision (KOM(2009) 14 slutlig). Sammanlagt cirka **8** av dessa tjänster kommer att omfördelas inom GD MARKT för arbete med de nya europeiska tillsynsmyndigheterna (heltid eller

⁵¹ Kostnader för dessa ingår INTE i referensbeloppet.

⁵² Kostnader för dessa ingår INTE i referensbeloppet.

⁵³ Kostnader för dessa ingår i referensbeloppet.

deltid): 6 i operativa enheter; 1 i den finansiella enheten och 1 i avdelningen för internrevision.

8.2.4. *Övriga administrativa utgifter som ingår i referensbeloppet (XX 01 04/05 – Utgifter för administration)*

Ej tillämpligt.

8.2.5. *Kostnader för personal och därtill hörande kostnader som inte ingår i referensbeloppet*

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Typ av personal	2011	2012	2013	År n+3	År n+4	År n+5 och följande budgetår
Tjänstemän och tillfälligt anställda (XX 01 01)	0,293	0,293	0,293	--	--	--
Personal som finansieras genom artikel XX 01 02 (extraanställda, nationella experter, kontraktsanställda etc.) (ange budgetpost)	0	0	0	--	--	--
Totala kostnader för personal och därtill hörande kostnader (som INTE ingår i referensbeloppet)	0,293	0,293	0,293	--	--	--

Beräkning – *Tjänstemän och tillfälligt anställda*

2 tjänstemän i en operativ enhet

0,2 heltidstjänster i finansiella enheten

0,2 heltidstjänster i avdelningen för internrevision i GD MARKT

$$2,4 \times 0,122 = 0,293$$

Beräkning – *Personal som finansieras genom artikel XX 01 02*

Ej tillämpligt.

8.2.6. Övriga administrativa utgifter som inte ingår i referensbeloppet

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5 och följande budgetår	TOTAL T
XX 01 02 11 01 – Tjänsteresor	--	--	--	--	--	--	--
XX 01 02 11 02 – Konferenser och möten	--	--	--	--	--	--	--
XX 01 02 11 03 – Kommittémöten ⁵⁴	--	--	--	--	--	--	--
XX 01 02 11 04 – Studier och samråd	--	--	--	--	--	--	--
XX 01 02 11 05 - Informationssystem	--	--	--	--	--	--	--
2 Andra administrativa utgifter, totalbelopp (XX 01 02 11)	--	--	--	--	--	--	--
3 Övriga utgifter av administrativ karaktär (specificera genom att ange budgetrubrik)	--	--	--	--	--	--	--
Totala administrativa utgifter, utom personalkostnader och därtill hörande kostnader (som INTE ingår i referensbeloppet)	--	--	--	--	--	--	--

Beräkning – Övriga administrativa utgifter som inte ingår i referensbeloppet

Ej tillämpligt.

⁵⁴

Ange vilken typ av kommitté som avses samt vilken grupp den tillhör.

BILAGA 1

Förslag till budget för Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

I tusental euro

	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Rubrik 1 – Personalkostnader	4 694	7 480	8 770	10 826	10 786	10 786
Förvaltning	334	1 002	1 002	1 002	1 002	1 002
Högre tjänstemän / expertpersonal:				0	0	0
Tillfälligt anställda	1 500	2 200	2 700	3 600	3 600	3 600
Utlånade nationella experter	1 500	2 200	2 700	3 500	3 500	3 500
Administrativ personal och annan stödpersonal:				0	0	0
Tillfälligt anställda	400	600	700	700	700	700
Kontraktсанställda	168	252	252	252	252	252
Personalförmåner	585	938	1 103	1 358	1 358	1 358
Utbildning av personal: allmänt	24	37	44	54	54	54
Utbildning av personal: förbättrad tillsynskompetens	135	198	243	320	320	320
Utgifter i samband med personalrekrutering	48	53	26	41	0	0
Rubrik 2 – Utgifter för byggnader, utrustning och administration	1 822	2 823	3 324	4 098	4 098	4 098
Fastighetshyra och därtill hörande kostnader	828	1 284	1 512	1 864	1 864	1 864
Informations- och kommunikationsteknik	250	388	457	563	563	563
Lös egendom och tillhörande kostnader	213	331	389	480	480	480
Löpande administrativa utgifter	166	257	303	373	373	373

Porto / telekommunikation	70	109	128	158	158	158
Rese- och sammanträdesutgifter	293	503	535	660	660	660
Rubrik 3 – Driftskostnader	4 071	4 619	4 952	5 070	5 071	5 071
Befogenheter						
Samråd: intressentgrupp	216	216	216	216	216	216
Gemensam tillsynskultur: deltagande i tillsynskollegier	40	40	40	40	40	40
Gemensam tillsynskultur: utbildning för nationella tillsynsmyndigheter, personalutbyten och utstationering av personal	500	1 000	1 333	1 500	1 500	1 500
Insamling av uppgifter: utveckling och underhåll av en central europeisk databas	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000
Internationella förbindelser: observatörer i internationella tillsynskommittéer	50	50	50	50	50	50
Internationella förbindelser: samarbete med tredjeländer om beslut om likvärdighet	60	60	60	60	60	60
Tillsyn över Europaomfattande enheter	0	0	0			
Styrning						
Tillsynsstyrelse	83	83	83	83	83	83
Förvaltningsstyrelse	26	26	26	26	26	26
Gemensam styrkommitté	10	10	10	10	10	10
Överklagandenämnd	86	86	86	86	86	86
TOTALT	10 587	14 874	16 998	19 995	19 955	19 955
Varav gemenskapsbidrag	4 235	5 950	6 799	7 998	7 982	7 982
Varav bidrag från medlemsstater (nationella tillsynsmyndigheter eller	6 352	8 925	10 199	11 997	11 973	11 973

finansministerier)						
--------------------	--	--	--	--	--	--

Källa: Kommissionen samt uppskattningar och beräkningar från nivå 3-kommittéerna

BILAGA 2

Använd metod och huvudsakliga antaganden som ligger till grund för myndighetens finansiella modell

Kostnaden för inrättandet av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har beräknats för tre kostnadskategorier: personalkostnader, infrastrukturkostnader och driftskostnader, i linje med den generella kostnadsklassificering som används i räkenskaper för existerande EU-tillsynsmyndigheter. De totala kostnaderna för inrättandet av EIOPA har beräknats till cirka 10,587 miljoner euro under det första verksamhetsåret (2011) och 16,998 miljoner euro efter två år (2013) – se bilaga 1.

Det föreslås att gemenskapsbudgeten ska finansiera 40 % av kostnaderna och medlemsstaterna 60 %. Skälen för detta förslag är följande:

- En välbalanserad och blandad finansiering är det bästa sättet att garantera att myndigheterna agerar (och upplevs agera) oberoende av medlemsstater och gemenskapsinstitutionerna. Om en viss finansieringskälla skulle vara alltför dominerande, skulle detta kasta en skugga över trovärdigheten för de beslut som fattas av myndigheterna och därigenom undergräva den nya ram som föreslås för att bevara den finansiella stabiliteten.
- Med tanke på att nationella tillsynsmyndigheter kommer att fortsätta, inom dessa nya ramar, att genomföra huvuddelen av tillsynsverksamheten på plats, förefaller det lämpligt att detta avspeglas i ett något högre bidrag från medlemsstaterna. Därigenom skulle vi också möjliggöra en smidig vidareutveckling från nuvarande situation där nivå 3-kommittéerna nästan uteslutande finansieras av medlemsstater.
- Det är emellertid väsentligt att en betydande del av finansieringen kommer från gemenskapsbudgeten. De nya myndigheterna kommer att arbeta för mål som har en tydlig gemenskapsdimension: bevara den finansiella stabiliteten på den inre marknaden samt främja hållbar tillväxt i EU. En av myndighetens centrala arbetsuppgifter och befogenheter är dessutom att säkerställa en samstämmig, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av gemenskapsbestämmelserna inom sektorn. Detta rättfärdigar en finansiering på minst 40 % via gemenskapbudgeten (eftersom de flesta av dessa enheter normalt finansieras helt och hållet via gemenskapsbudgeten). Vidare kan man hysa tvivel beträffande huruvida alla medlemsstater kommer att kunna klara den kraftiga ökning av de egna bidragen som skulle krävas enligt de nya ramarna, vilka kommer att vara mycket mer kostsamma än nuvarande nivå 3-system.
- Behovet av gemenskapsfinansiering är också särskilt viktigt för att garantera att myndigheterna verkligen är oberoende av medlemsstaterna. Valet har gjorts, i syfte att så långt möjligt begränsa den möjliga inblandningen i tillsynsmyndigheternas tekniska arbete, för att begränsa kommissionens deltagande i myndigheternas tillsynsstyrelser (en ledamot utan rösträtt) och förvaltningsstyrelser (en ledamot med rösträtt) till ett minimum. Om man dessutom skulle vara alltför beroende av bidrag från medlemsstater, skulle trovärdigheten vad gäller myndigheternas oberoende allvarligt sättas på spel. Ett

betydande gemenskapsbidrag krävs för att kompensera för den begränsade roll som ges till kommissionen i myndigheternas beslutsfattande organ.

- Denna strategi är den strategi som bäst främjar en stabil finansiering, utan att man blir alltför beroende av en enda källa eller av bidrag från stora medlemsstater som skulle kunna hota myndigheternas fortsatta drift genom att upphöra med sina finansiella bidrag. Slutligen är denna strategi också mer rättvis än en fullständig eller mycket stor finansiering från medlemsstaterna: nationella tillsynsmyndigheter använder en mängd olika finansieringsmodeller på nationell nivå – vissa härrör från allmän beskattning, vissa från avgifter som tas ut av industrin. Om myndigheten huvudsakligen skulle finansieras av medlemsstater skulle det finnas risk för ojämlika konkurrensvillkor inom EU.

Uppskattningarna av personalkostnaderna bygger på antagandet att EIOPA kommer att sikta på att fördubbla sin personal jämfört med personalantalet i de existerande nivå 3-kommittéerna under myndighetens första verksamhetsår. Detta innebär en ökning från cirka 20 till 40. Man har också antagit att personalantalet skulle öka förhållandevis snabbt i uppstartsfasen. Myndigheten skulle anställa i genomsnitt 15 nya medarbetare per år. Den skulle uppnå ”marschhastighet” med cirka 90 anställda.

Behovet av ytterligare personal avspeglar det betydande antalet nya arbetsuppgifter som myndigheten kommer att behöva utföra utöver sina tidigare skyldigheter. Dessa nya arbetsuppgifter beskrivs utförligt i den motivering som åtföljer förslagen till förordningar. Arbetsuppgifterna inbegriper bland annat utveckling av nya tekniska standarder på en rad områden inom lagstiftningen om finansiella tjänster, säkerställande av samstämmig tillämpning av gemenskapsbestämmelser, lösande av tvister mellan nationella tillsynsmyndigheter, deltagande i tillsynskollegier och underlättande av sakkunnigbedömningar. Var och en av dessa aktiviteter kommer att kräva betydande nya resurser. En detaljerad uppskattning av personalbehovet per kategori presenteras i bilaga 3.

Ett annat antagande för uppskattningen av personalkostnaderna är att EU-institutionernas tjänsteföreskrifter ska tillämpas i de nya myndigheterna. Detta återspeglas – med några modifieringar – i de kostnader per person som används under rubrik 1 (se bilaga 1 för utförligare uppgifter). Konsekvenserna av lokaliseringen av nivå 3-kommittéerna har också beaktats (genom koefficienter för levnadskostnader).

Siffrorna under rubrik 2 avseende infrastrukturkostnader har baserats på input från existerande nivå 3-kommittéer. CEIOPS tillhandahöll uppskattningar av sina kostnader i denna kategori baserade på extrapolering av de faktiska kostnaderna för drift av kontor samt administration på de platser där verksamheten för närvarande bedrivs. Med tanke på att Frankfurt är ett finansiellt centrum och räknas bland en av världens dyraste städer för företagslokaliseringar, är det naturligt att de uppskattade kostnaderna överskrider genomsnittsnivåerna för EU:s tillsynsorgan.

Driftskostnaderna är specifika för de europeiska tillsynsmyndigheternas behörighetsområden och styrningsmodell. När det gäller befogenheter har olika typer av verksamheter, som planerats för ESFS, beaktats utifrån de extra driftskostnader de kan föra med sig utöver de generella personalkostnaderna. Det har varit möjligt att hänföra sådana kostnader till en rad verksamheter, t.ex. administration av intressentgrupperna, utveckling av de europeiska tillsynsdatabaserna, deltagande i tillsynskollegierna, organisering av utbildning för tillsynsmyndigheter från medlemsstaterna eller genomförande av inspektioner på plats hos

företag som omfattas av direkt tillsyn. De specifika kostnaderna för dessa verksamheter är mycket ofta förbundna med tjänsteresor och möten, men kan också inbegripa betydande utgifter för tjänster som lagts ut på entreprenad, exempelvis för att skapa och underhålla en databas eller organisera utbildningar.

Å andra sidan har man bedömt att många av ESFS-verksamheterna inte är förknippade med extra driftskostnader och att de till fullo avspeglas i de generella personalkostnaderna. Hit hör exempelvis utveckling av tekniska standarder, riktlinjer och rekommendationer samt säkerställande av samstämmig tillämpning av gemenskapslagstiftning eller samordning i krissituationer.

Vad gäller styrningen kommer driftskostnaderna att härröra från verksamhet som bedrivs av olika organ som ska sörja för att EU-systemet för finansiell tillsyn, i allmänhet, och myndigheterna, i synnerhet, fungerar väl: tillsynsstyrelsen, förvaltningsstyrelsen, den gemensamma styrelsen och överklagandenämnden.

Metoderna för beräkning av budgeten för EIOPA presenteras i tabell 1.

Tabell 1. Beräknad budget för EIOPA under det första verksamhetsåret (2011)

I tusental euro

Rubrik	1	–			4 694
Personalkostnader					
Personal totalt:		40	Genomsnittlig årlig kostnad per person (baserat på riktlinjer från GD BUDG samt yttranden från de tre nivå 3-kommittéerna)		
Koefficient för levnadskostnader	Frankfurt			1,0	
Förvaltning		2		167,0	334
Högre tjänstemän / expertpersonal:					0
Tillfälligt anställda		15		100,0	1 500
Utlånade nationella experter		15		100,0	1 500
Administrativ personal och annan stödpersonal:					0
Tillfälligt anställda		4		100,0	400
Kontraktanställda		4		42,0	168
Personalförmåner	15 % av de totala personalkostnaderna				620

Utbildning av personal: allmänt	Genomsnittligt belopp per person (KOM-data)	0,6	24
Utbildning av personal: förbättrad tillsynskompetens	Yttrande från de tre nivå 3-kommittéerna	4,5	135
Utgifter i samband med personalrekrytering	Intervju med 3 kandidater per post i genomsnitt	0,8	48
Rubrik 2 – Utgifter för byggnader, utrustning och administration			1 822
Fastighetshyra och därtill hörande kostnader	Data uppskattningar från CEIOPS		828
Informations- och kommunikationsteknik	Data uppskattningar från CEIOPS		250
Lös egendom och tillhörande kostnader	Data uppskattningar från CEIOPS		213
Löpande administrativa utgifter	Data uppskattningar från CEIOPS		166
Porto / telekommunikation	Data uppskattningar från CEIOPS		70
Rese- och sammanträdesutgifter	Data uppskattningar från CEIOPS		293
Rubrik 3 – Driftskostnader		-	4 071
Befogenheter	Kostnadsberäknad verksamhet	Antaganden	Totala kostnader
Samråd	Intressentgrupp för finansiella tjänster	En intressentgrupp för varje europeisk tillsynsmyndighet. 30 medlemmar som träffas 4 gånger per år. Årlig ersättning – 6000 euro per person. Industriföreträdare får endast reseersättning.	216

Gemensam tillsynskultur	Deltagande i tillsynskollegier	Cirka 25 kollegier i sektorn. Deltagande i ett tvådagarsmöte per år, en EIOPA-representant per möte i genomsnitt.	40
Gemensam tillsynskultur	Gemensam utbildning för tillsynsmyndigheter, personalutbyten och utstationering av personal	Baserat på det belopp som planeras för verksamhetsbidrag för nivå 3-kommittéerna för 2010–2015	500
Insamling av information	Utveckling och förvaltning av den centrala europeiska databasen	Uppskattning från CEBS	3 000
Internationella förbindelser	Kontakter med myndigheter från tredjeländer och andra internationella organ, t.ex. för yttrande om likvärdighet	11 tjänsteresor utanför EU per år för 2 personer.	110
Tillsyn över Europaomfattande enheter	Inspektioner på plats		0
Styrning	Kostnadsberäknad verksamhet	Antaganden	Totala kostnader
Tillsynsstyrelse	Beslutsfattande	Ersättning till 26 ledamöter – 4 sammanträden per år.	83
Förvaltningsstyrelse	Förvaltning	6 ledamöter, inklusive 4 företrädare för nationella tillsynsmyndigheter. Sammanträde varje månad, om möjligt i anslutning till tillsynsstyrelsens sammanträden.	26
Gemensam styrkommitté	Sektorsövergripande samarbete	Regelbundna sammanträden med ordförande från varje europeisk tillsynsmyndighet	10
Överklagandenämnd	Överklaganden	6 ledamöter, 8 sammanträden per år (antagande), årlig ersättning 8000 euro per person	86
TOTALT			10 587

Källa: Kommissionen samt uppskattningar och beräkningar från nivå 3-kommittéerna

BILAGA 3

Tjänsteförteckning (preliminär)

Tjänstegrupp och grad	Tjänster (tillfälliga)			
	2011	2012	2013	2014
AD 16				
AD 15	1			1
AD 14	1			1
AD 13	1			1
AD 12	2			5
AD 11	6			15
AD 10	10			25
AD 9	6			15
AD 8	3			7
AD 7	2			7
AD 6				
AD 5				
AD totalt	32	50	60	77
AST 11				
AST 10	1			1
AST 9	2			2
AST 8	3			5
AST 7	2			5
AST 6				
AST 5				
AST 4				
AST 3				
AST 2				
AST 1				

AST totalt	8	12	13	13
Totalt	40	62	73	90

Källa: kommissionen